

Από την τελευταίαν συνδικαλιστικήν εξόρμησιν

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ Η ΕΥΝΟΪΚΗ ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΜΑΣ

Αί κατακτήσεις του προσωπικού και η σημασία των

Η κατά 100 % έπιτυχία της τελευταίας δεκαήμερου απεργίας του κλάδου μας θα πρέπει να θεωρηθεί ως ένας εκ των λαμπροτέρων σταθμών της συνδικαλιστικής ιστορίας των τραπεζοϋπαλλήλων.

Είς τον αγώνα μας αυτόν παρεμείναμεν εντός των πλαισίων του καλώς έννοουμένου συνδικαλισμού. Παρεμείναμεν όμως με σταθερότητα ακλόνητον βασίζομενοι είς τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίον των αιτημάτων μας και έχοντας πλήρη συναίσθησιν της γενικωτέρας καταστάσεως της χώρας μας. Αυτό ακριβώς τὸ τελευταίον απέδειχθη διὰ της συμμορφώσεως μας πρὸς τὴν ἑκκλήσιν τοῦ κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως ὅπως μὴ ἐπιμείνωμεν είς τὸ ἀρχικόν μας αἴτημα της τιμαριθμικής προσαρμογῆς των μισθών μας ἐ-

πὶ ἑνα τρίμηνον. Οὕτω αἱ ἐνέργειαι καὶ ἡ δράσις της Διοικ. Ἐπιτροπῆς των ὁργανώσεών μας περιωρίσθησαν είς τὴν διατήρησιν των κεκτημένων μας δικαιωμάτων ἤτοι: τὴν διατήρησιν των μέχρι τοῦδε καταβαλλομένων ἀποδοχών μας, τοῦ αὐτοῦ ὥραρίου ἐργασίας καὶ τὴν χορήγησιν δανείου ἐνὸς μισθοῦ πρὸς προσωρινὴν ἀντιμετώπισιν των πολλῶν ἀναγκών μιᾶς ἀδυσωπῆτου πραγματικότητος μέχρι τοῦ τελικοῦ διακανονισμοῦ των ζητημάτων μας.

Επὶ τοῦ προκειμένου δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μας ἐτόνισε σαφῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ ἀνάγκη της προσαρμογῆς των μισθών των τραπεζοϋπαλλήλων πρὸς τὸν τιμάρθμον εἶναι ἀναπόδραστος καὶ ὅτι ἡ τάξις μας δὲν

πρόκειται κατ' οὐδένᾳ τρόπον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς δικαίον τοῦτο αἴτημα καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχίαν της πραγματοποιήσεως τοῦ αἰτήματος της τιμαριθμικής προσαρμογῆς αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἐξασφαλισμένη ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν καθολικὴν κάθοδον είς τὸν δεκαήμερον τελευταῖον αγώνα, ὅστις ἀπέδειξεν ὅτι οἱ τραπεζοϋπάλληλοι ἔχουν σαφὴ καὶ ἀποκρυσταλλωμένην συνδικαλιστικὴν συνείδησιν. Τὸ προσωπικόν των κεντρικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν τραπεζικῶν καταστημάτων με ἀξιοθαύμαστον ὄντος πειθαρχίαν πρὸς τὰς ὁργανώσεις των καὶ θαυμάτην κατανόησιν τοῦ δικαίου περιεχομένου των αἰτημάτων της τάξεώς μας δὲν ἐδίστασε οὔτε ἐπὶ

στιγμὴν ὅπως κατέλθῃ είς τὸν ἀπεργιακὸν αγώνα. Καὶ παρέμεινε τὸ προσωπικόν ὅλων ἀνεξαιρέτως των τραπεζικῶν καταστημάτων πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, σταθερόν, ἀποφασιστικόν καὶ ἀρραγὲς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν της πάλης.

Διὰ τοὺς συναδέλφους μας, οἵτινες δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσουν είς ὅλας της τὰς λεπτομερείας τὴν ἐξέλιξιν της απεργίας μας ἀπὸ της ἐνάρξεως μέχρι της λύσεώς της,

παραθέτομεν κατωτέρω ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Σ(δ)ρίου 1950
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συναδέλφαι,

Ἡ προθεσμία ἐντὸς της ὁποίας οἱ Διοικηταὶ των τριῶν Τραπεζῶν μᾶς εἶχον διαβεβαιώσει ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ φέρουν είς πέρας τὴν παρὰ των ἰδίων των ἐργοδοτῶν μας ὑποδειχθεῖσαν προσωρινὴν οἰκονο-

Ἡ φωνὴ των ἐργαζομένων

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 10ου ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια

Ἐπὶ τῇ λήξει των ἐργασιῶν τοῦ 10ου Πανελλαδικοῦ Ἐργατικοῦ Συνεδρίου, ἡ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ» ἔκρινε σκόπιμον νὰ δημοσιεύσῃ ἀπὸ των στηλῶν της τὰς εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Διοίκησις της Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν της Ἑλλάδος πρὸς τὸ Συνέδριον, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐγκριθέντα ψηφίσματα. Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐν ἀναλύσει τὰς Εἰσηγήσεις καὶ τὰ ψηφίσματα, τὰ ὁποία ἐνεκρίθησαν ὑπὸ των μελῶν τοῦ λήξαντος Ἐρ-

γατικοῦ Συνεδρίου:

Αἱ ἐργασίαι τοῦ 10ου Πανελλαδικοῦ Ἐργατικοῦ Συνεδρίου, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν τὴν 24ην παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐτερματίσθησαν. Τὸ συνέδριον, ὁμολογουμένως, ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν κατὰ τὴν διάρκειαν των ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὀφειλόμεναι ἀποκλειστικῶς είς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον οἱ ὁργανωταὶ τοῦ συνεδρίου.

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὁ ἀνώτατος αὐτὸς συνδικαλιστικὸς ὁργανισμὸς της χώρας μας, προέβη, κατὰ τὴν διάρκειαν των ἐργασιῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Συνεδρίου, είς διαφόρους εἰσηγήσεις πρὸς αὐτό, ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἀμέσως τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ τὰ ὁποῖα χρήζουν ταχείας ἐπιλύσεως ἐκ μέρους των κυβερνώντων. Ἡ ἐπίλυσις των ἐνδιαφερόντων αὐτῶν ζητημάτων, θὰ σημάνῃ ἀσφαλῶς σημαντικὴν βελτίωσιν της θέσεως των ἐργαζομένων καὶ ἐξυψώσιν τοῦ βιοτικοῦ των ἐπιπέδου.

Ἄς ἴδωμεν ὁμως κατωτέρω τὰ θέματα, ἐπὶ των ὁποίων ἔκαμε σχετικὴν εἰσηγήσιν ὁ ἀνώτατος συνδικαλιστικὸς ὁργανισμὸς της χώρας μας. Πρῶτον θέμα εἶναι «αἱ ἰδεολο-

(Συνέχεια είς τὴν 4ην σελίδα)

Τὰ Συμβούλια των τριῶν Συλλόγων μετὰ τὴν λήξιν μιᾶς ἐκ των ἄλλεπαλλήλων συνεδριάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὸ διάστημα της απεργίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ : Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου των Ὑπαλλήλων της Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Γ. Κώστης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου των Ὑπαλλήλων της Ἀγροτικῆς κ. Ν. Βουγιουκλής, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου των Ὑπαλλήλων της Ἐθνικῆς κ. Β. Γιαννόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ ἰδίου Συλλόγου κ. Μ. Δρεπανόπουλος, ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος των ὑπαλλήλων της Ἀγροτικῆς κ. Τσαγκαρόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου των Ὑπαλλήλων της Τραπεζῆς της Ἑλλάδος κ. Πέτρος Ψαρρὸς καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου κ. Μάριος Πομόνης.

"ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
Έστωτε: Τρίμηνος Αρχ.	15.000
Έξάμηνος	30.000
Έτησια	50.000

Τιμή φύλλου Αρχ. 1.000

Τα έμβασματα επ' όνόματι της «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Αι αποδείξεις δέον να φέρωσι την υπογραφήν του Διαχειριστού και την σφραγίδα της εφημερίδος

Παρακαλούνται οι κ. κ. Συνδρομηταί, όπως γνωστοποιούν εις τα γραφεία της εφημερίδος πάσαν μεταβολήν της διευθύνσεώς των

Διαχειριστής:
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Αγίας Λαύρας 71 (Γέρμα Πατησίων)

Διευθύνσεις συμφώνως τώ άρθρ. 6 § 1 του Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος επί της ύλης:

ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΛΙΑΣ

Αδούδου 53 — Τηλ. 72.690

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΜΕΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Κολοκοτρώνη 116

μικρήν λύσιν, παρήλθεν άνευ άποτελέσματος.

Η τακτική αυτή, άν μή τι άλλο, ένεχει την έννοιαν της άδιαφορίας των Διοικήσεων διά τόν οικονομικόν άδιέξοδον, εις τόν όποιον έχομεν περιέλθει και άποδεικνύει ότι οι έργοδοται μας δέν συγκινούνται άπό την τραγικήν οικονομικήν κατάστασιν μας.

Είμεθα άποφασισμένοι νά άντιμετωπίσωμεν όποσδήποτε την νέαν αυτήν τακτικήν της σιωπής των Διοικήσεών μας. Η άδιαφορία των καταδικάζει εις ύποσιτισμόν 12000 μετά των οικογενειών των, συναδέλφους μας, οι όποιοί έν ούδεμίά περιπτώσει είναι διατεθειμένοι νά δεχθούν άδιαμαρτύρητα την έξαθλίωσιν εις την όποιαν διά της τακτικής των μάς έχουν όδηγήσει.

Είς ένδειξιν διαμαρτυρίας διά την τοιαύτην τακτικήν των Διοικήσεών μας, καλούμεν τούς συναδέλφους όπως :

1) Αύριον Παρασκευήν 29 Σεπτεμβρίου έ. έ. άπόσχουν της έργασίας των παραμένοντες εις τα γραφεία των, και εάν ή τοιαύτη διαμαρτυρία μας παραμείνη άνευ άποτελέσματος,

2) Είς 48ωρον άπεργίαν την προσηχ ή Δευτέραν και Τρίτην 2 και 3 Οκτωβρίου έ. έ.

Κατά τās δύο αυτές ήμέρας της άπεργίας ούδεις συνάδελφος θά εισέλθη εις τόν γραφείον του.

Εάν και μετά την προειδοποίησιν αυτήν δέν θελήσουν νά έπιληφθούν των ζητημάτων μας, θά είμεθα έκ των πραγμάτων ύποχρεωμένοι νά άποδυσώμεν εις άγώνά διαρκείας, τήν εύθύνην του όποιου θά φέρουν άκεραίαν αι Διοικήσεις μας.

Μετά συναδελφικών χαιρετισμών
ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
Έν Αθήναις τή 24 Οκτωβρ. 1950
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνάδελφοι,

Η άπεργία μας έπέτυχεν άπολύτως. Αυτό είναι ή μεγαλύτερα άποδείξις της πίστewς που έχομεν επί τόν δίκαιον του αίτημάτός μας.

Όλοι οι Συνάδελφοι, πειθαρχούν (Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΑΙ ΠΥΡΚΑΪΑΙ
ΥΠΟΝΟΜΕΥΟΥΝ
ΤΗΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Σταθερή και άδιάλειπτη είναι ή ζημία — ή τεραστία ζημία — που ύφίσταται ή έθνική μας οικονομία άπό τις πυρκαϊές. Έν τούτοις κανείς ως τά τώρα δέν σκέφθηκε ότι είναι δυνατόν νά ληφθούν μέτρα, που νά εξαλείψουν την πληγήν αυτήν της διαρροής του πλούτου της χώρας μας, ή όποία μετά τās δραματικές περιπετείας, τās όποιās ύπέστη κατ' την τελευταίαν φοβερήν δεκαετίαν έχει άνάγκην και της τελευταίας βελόνης. Οι πυρκαϊές άποτελούν μία καταστροφή, που ζημιώνει τόν τόπον σέ άφάνταστον βαθμόν. Καίγονται έργοστάσια, σπιτία, καταστήματα και έξανεμίζονται με την φωτιά ύλικά για τās όποιās έχομε πληρώσει πολύτιμο συνάλλαγμα, τόν όποιο τώρα με την άναπάντεχη περικοπή της Αμερικανικής Βοηθείας, γίνεται άκόμη πολυτιμότερο. Κάθε ύλικό που καταβροχθίζεται άπό τις άδηφάγες φλόγες άποτελεί άναμφισβήτητη μείωσις της δραστηριότητός μας για την άντιμετώπισιν των άμειλίκτων προβλημάτων, που έχει θέσει έμπρός μας ή δυσδιάκριτη παγκοσμία κατάσταση.

Δέν άποτελούν ύπερβολές τά γραφόμενα. Οι πυρκαϊές προκαλούν μία σημαντική ζημία, ένφ θά ήταν δυνατόν νά μή την προκαλούν. Χαρακτηριστικόν είναι τόν γεγονός ότι κατά τόν μήνα Σεπτέμβριον έκάρκαν ύλικά άξίας τριών δισεκατομμυρίων μόνον στην Αθήνα και τόν Πειραιά. Και συγκεκριμένως τόν έργοστάσιον της Έλληνικής Έριουργίας στα Πατήσια έπαθε ζημίαν δύομιση δισεκατομμυρίων δραχμών. Γιατί; Διότι οι άρμόδιοι μέχρι σήμερα δέν άντιμετώπισαν τόν θέμα όπως έπρεπε.

Εύτυχώς τελευταία έχομε μία έκδήλωσιν άντίθετη προς τόν παρελθόν, ή όποία μάς κάνει νά πιστεύομε ότι τόν κράτος άντελήφθη πώς δέν έπιτρέπεται νά συνεχίζεται ένα καθεστώς ζημιωτικό για τόν τόπον. Την άξίεπαινη αυτή διάθεσιν της Κυβερνήσεως την έξεδήλωσεν ό ύπουργός της Δημοσίας Τάξεως κ. Αύγουστος Θεολογίτης, ό όποιος, όπως φαίνεται, διεπίστωσεν ότι μόνον με δραστικά μέτρα θά λυθ ή ζητήμα. Και είναι πώς τιμήν του ότι άπό τις πρώτες ήμέρες της ύπουργίας του άσχολήθηκε με την πυροσβεστικήν ύπηρεσίαν. Έκάλεσε τόν διευθυντήν κ. Γ. Σαραντόπουλον και τόν άρχηγόν του Σώματος και τούς έθεσε σαφέστατα έρωτήματα επί του τί χρειάζεται για νά περιορισθούν εις τόν ελάχιστον οι πυρκαϊές στην Αθήνα, στο έπίνειο και τις έπαρχίες.

Με βάση τις άπαντήσεις των άρμόδιων ύπηρεσιών και τις δικές του άντιλήψεις προέβη στόν καθαρισμό των σχετικών νομοσχεδίων, τās όποιās έντός των ήμερών θά έγκριθούν ύπό του ύπουργικού Συμβουλίου και θά γίνουν νόμοι του κράτους.

Βέβαια, αι λύσεις που δίνονται με τά μέτρα του κ. Θεολογίτη, δέν είναι άκόμη γνωστές. Πάντως άπό κοινές του προς δημοσιογράφους προκύπτει ότι κατά τόν σοβαρό γίνεται.

— Μία άπό τās κυριώτερας επιδιώξεις μου, έτόνιζε πρό ήμερών,

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1897

Τού συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΑΤΟΥ

Ανέφερα στο προηγούμενο σημείωμα, ότι ή ιστορία της Έθνικής Τραπεζής παρουσιάζεται φωτεινότερη, όταν δέν έξετάζεται άπομονωμένη, αλλά μέσα στο πλαίσιο της γενικής ιστορίας της Πατρίδος μας. Τυπικό παράδειγμα της διαπιστώσεως αυτής είναι ό πόλεμος του 1897.

Είναι γνωστό, τί σελίδα της ιστορίας μας εκπροσωπεί ό πόλεμος αυτός. Άποτελεί μία πραγματικά έθνική περιπέτεια, που μπορούσε νά κοστίση και περισσότερο, άπό όσο κόστισε. Και όμως αυτή ή έθνική συμφορά άπεκάλυψε όλη τη ζωτικότητα της Έθνικής Τραπεζής, κι' άπέτέλεσε την άρχή μιας νέας έθνικής και τραπεζικής δράσεως. Δέν πρόκειται για σχήμα λόγου, αλλά για μία άπλη έστορική άλληθια. Και θά την άποδείξω με δύο αξιοπιστώτατες μαρτυρίες.

Ο Βλ. Γαβριηλίδης γράφει επί του προκειμένου τά έξής:

«Όταν μετά τόν άτυχήν πόλεμον του 1897 έστειλαν αι μεγάλοι Δυνάμεις τούς άντιπροσώπους των διά νά οργανώσουν τόν οικονομικόν έλεγχον, ύπό τόν όποιον θά έτίθετο ή χώρα, ή Ιταλία έμπιστεύθηκε την άντιπροσωπείαν αυτήν εις τόν επιφανέστατον στατιστικόν και οικονομολόγον της, τόν μέγαν της Μπόντιο. Ο Μπόντιο αυτός, λαθών πλήρη γνώσιν των μεταξύ Κράτους και Έθνικής Τραπεζής οικονομικών σχέσεων άπό της ίδρύσεως της μέχρι της έποχής της πτωχεύσεως και του έλέγχου, ώνόμασε λατινιστί την Έθνικήν μας Τράπεζαν "Ομνιουμ, τούτέστιν τόν Πάν, ως νά έλεγαι: — Δέν ηύρα τίποτε εις την Ελλάδα, ούτε Κράτος, ούτε έμποριον, ούτε βιομηχανίαν, ούτε κóσμον της λεγομένης Φινάνς. Αλλά μίαν και μόνην Έθνικήν Τράπεζαν, ήτις διά την Ελλάδα άποτελεί τόν "Ομνιουμ, δηλ. τόν Πάν».

Και άφοϋ άποκαλεί τόν πόλεμον εκείνον «μαύρον πόλεμον» και «άνοητώτατον όλων των πολέμων της ύφης», ό Πατέρας της Έλληνικής δημοσιογραφίας συνεχίζει:

«Όταν όλοι τά είχαν χάσει κατά τόν θλακοπόλεμον εκείνον, όταν δέν ύπήρχεν ούτε Κυβέρνησις ούτε Στρατός, ούτε Βουλή, ούτε Βασιλεύς, άλλ' ούτε λαός, μόνον αυτή δέν τά έχασε. Τās προεξοφλήσεις της όχι μόνον δέν τās περιώρισε, πρᾶγμα που θά έγίνετο ύπό όμοίας συνθήκας και εις την Αγγλίαν αυτήν, αλλά τās ηύξησε, ενεθάρρυνε δέ παντοιοτρόπως και τās άλλας Τραπεζάς νά πράξουν τά αὐτά».

Αὐτά μάς λέγει ό τόσο έμβριθής, αλλά και τόσο σκληρός στίς κρίσεις του Γαβριηλίδης. Θά άναφέρω όμως και μία άλλη μαρτυρία, που αυτή μάλιστα προέρχεται... είναι νά λύση όριστικῶς τόν ζήτημα της δημιουργίας πλήρους πυροσβεστικής ύπηρεσίας, εις τρόπον ώστε νά πάψη νά καταστρέφεται πλούτος προς ζημίαν της ιδιωτικής και έθνικής οικονομίας μας. Και έχω την έλπίδα ότι θά τόν έπιτύχω.

Στίς έλπίδες του Υπουργού δέν έχομε παρά νά προσθέσωμε τις εύχες μας.

ΜΑΓ.

Από άνθρωπο της Τραπεζής. Ο Λεωνίδας Γεωργιάδης, Διευθυντής της Έθνικής Τραπεζής κατά την έποχή του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, έγραψε για τά 75 χρόνια (1843 — 1918) της ζωής και της δράσεως της Τραπεζής μας. Στην άρχή λοιπόν του άπολογισμού αυτού, ό Λ. Γεωργιάδης γράφει για την Έθνική Τράπεζα:

«Από της ίδρύσεως της συνεδέθη με τόν Κράτος, με τόν Έθνος, με την Κοινωνίαν στενῶς και παρηκολούθησε ή ζωή της όλας τās φάσεις της έθνικής ζωής. Αντικατόπτρισε τās εύτυχίας και τās δυστυχίας κοινωνικάς, κρατικές, έθνικάς. Αντέσχε εις τās δυσχερείς περιστάσεις και έξηκολούθησε τόν δρόμον της, όχι φέρουσα τās σφραγίδας των δοκιμασιών, αλλά άνανεούμενη, αλλά άρυομένη δύναμιν νέαν, διά νά φθάση όπου εύρίσκεται σήμεραν όχι γεγραμμένη, αλλά ρωμαλέα.....».

Και ειδικά για τη σχέση της Τραπεζής με τόν άτυχήν εκείνον πόλεμον προσθέτει έπιγραμματικά ό Λ. Γεωργιάδης:

«Κατά την συνήθη εξέλιξι της ζωής άτόμων, ιδρυμάτων, κρατών, έθνών, συμφορά έθνική, ό άτυχής πόλεμος τού 1897, ύπήρξεν ή άφελή περίοδος πλήρους ζωής και προόδου διά την Έθνικήν Τράπεζαν. Άπό τού έτους εκείνου τόν Έθνικόν δυστύχημα νομίζει τις την οιστηρηλάτησιν προς εργασίαν, προς συλλογήν, προς πρόοδον. Και ή πρόσδος ύπήρξεν άλματική».

Ίσως δέν είναι άκόμη γνωστό πόση μεγάλη σημασία έχει τόν ότι, ένφ ή έθνική συμφορά του 1897 έκαμψε τά πάντα, δέν έκαμψε μόνον την Έθνική Τράπεζα. Δέν είναι ύπερβολή, άν πούμε, ότι σ' αυτό τόν φαινόμενο όφείλεται ή όλη τότε άνασυγκρότησις της Ελλάδος. Και ή άνασυγκρότησις αυτή ώδήγησε στις χρυσωμένες δάφνες των πολέμων 1912 — 1913.

Την έποχή αυτή Διοικητής της Έθνικής Τραπεζής ήταν ό Στέφανος Στρέιτ. Είχε διαδεχθί τόν 1896 τόν Παύλο Καλλιγιά, που πέθανε. Ο Στέφανος Στρέιτ λίγους μήνες μετά την καταστροφή έγινε ύπουργός των Οικονομικών. Με τί τεράστιες δυσχέρειες είχε νά άντιπαλίσσιν είναι φανερό. Κυρίως, καθώς παρατηρεί και ό ιστορικός της Τραπεζής Βαλαωρίτης, έπρεπε νά προσέξη «νά μήν έπιβληθούν εις τόν Κράτος έκ τού διακανονισμού των έξωτερικών χρεών θάρη δυσανάλογα προς τούς πόρους αυτού, δυσανάλογα δέ και προς την οικονομικήν της χώρας έπαρκειαν».

Αὐτό πραγματικά τόν κατάρθωσε ό Διοικητής της Έθνικής Τραπεζής. Ένφ ή Γερμανία είχε έτοιμο σχέδιο για νά έπιβάλη στην Ελλάδα έναν αὐστηρότατο έλεγχο, ό Σ. Στρέιτ είχε καταρτίσει ιδικό του σχέδιο για έναν ελαφρότερο έλεγχο και κατάρθωσε μάλιστα νά προωθήσιν τόν σχέδιο αυτό μέχρι των ξένων άντιπροσώπων, ώστε κατά την πρώτη σύσκεψιν νά γίνη ή συζήτησις με βάση τόν Έλληνικό και όχι τόν Γερμανικό σχέδιο.

Θά ήταν όμως σημαντική παράλειψις, άν δέν άναφέραμε και μία άλλη σοφήσια της Τραπεζής. Την έποχή εκείνη ύπήρχε στη Θεσσαλία μία περίεργη Τράπεζα, που, είτε λίγο είτε πολύ, είχε άνακηρυχθί μάλιστα και προνομιοϋχος. Η Τράπεζα αυτή ούτε έπρόσφερε τίποτε, ούτε μπορούσε και νά προσφέρει κατά την κρίση αυτή έποχή. Τότε ή Έθνική Τράπεζα για νά βοηθήσιν τη Θεσσαλία ίδρύει τέσσερα υποκαταστήματα: Στο Βόλο, Λάρισα, Τρίκαλα και Καρδίτσα. Και ή μὲν προνομιοϋχος Θεσσαλική Τράπεζα σέ λίγο έπαυε νά ύπάρχη ή άκρίβεστερα συγχανευότανη με την Έθνική. Άπό τά τέσσαρα όμως αὐτά υποκαταστήματα «έπήγαγεν οὕτως ή άναγέννησις της Θεσσαλίας».

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Σκιαγραφίες Διοικητῶν της Έθνικής Τροπέζης

ΜΑΡΚΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ

Μία έξαιρετική και πολυσύνθετη φυσιογνωμία

Τού συνεργάτου μας κ. Κ. ΜΑΓΕΡ

Ιον

Τόν Γεώργιον Σταύρου, ό όποιος άπεβίωσε τόν 1869 και έκηδεύθη με τις τμές, που άρμοζαν στην λαμπρή έθνική του δράσιν διαδέχθηκε στην διοίκηση της Έθνικής Τραπεζής ό Μάρκος Ρενιέρης.

Η φυσιογνωμία του δευτέρου διοικητού της Τραπεζής του άναγεννηθέντος Έθνους μας, της όποιās τις γερές βάσεις έβαλαν ό Έυάρδος, ό Σταύρου, ό Ζωσιμάς, ό Βράνης, ό Ράλλης κ. ά., ύπήρξε μία άπό τις πιο έπιβλητικές του περασμένου αιώνα, που ήταν άναμφισβήτητα κρίσιμος για την έπιβίωσιν και τόν μέλλον της φυλής μας. Προσωπικότης πολυσύνθετη ό Μάρκος Ρενιέρης διέπρεψε παντού όπου άναμίσχθηκε. Και άναμίσχθηκε σέ όλα. Στην δικηγορία, στόν δικαστικό κλάδο, στα γράμματα, στην διπλωματία, στην διακονία της Μεγάλης Ίδέας του Έθνους, στην φιλάνθρωπία και τέλος και

κυρίως στην στερέωσιν της Έθνικής Τραπεζής, της όποιās ύπήρξεν ό στυλοβάτης επί μίαν περίπου πεντηκονταετίαν.

Ανταξιώτερο διάδοχο άπ' αυτόν για την έπιτυχή συνέχισιν του έργου του άσφαλώς δέν ήταν δυνατόν νά φαντασθί ό Γ. Σταύρου.

**

Ο Μάρκος Ρενιέρης καταγόταν άπό την Κρήτη κι' έγγενήθηκε τόν 1815 στην Τεργέστη, μεγάλο και πολυδύναμο λιμάνι τότε της Αύστροουγγρικής αυτοκρατορίας στην Αδριατική. Έκεί έμαθε τά πρώτα γράμματα. Αργότερα έφοίτησε στό περίφημο πανεπιστήμιον της Πάδουας, άπό τόν όποιον έπήρε τόν τίτλον της Νομικής. Σέ ηλικία μόλις 20 ετών ηύρε στην Αθήνα κι' άσχισε νά άσκη τόν έπάγγελμα του δικηγόρου. Άπό τήν πρώτη στιγμή διακρίθηκε και κατέλαβε μία άπό τις σπουδαιότερες θέσεις της τότε διοικήσεως (Συνέχεια εις την 6ην σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

Ἡ ἀπεργία δὲν εἶναι μόνον νόμιμον δικαίωμα ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ ὅλων τῶν ἐλευθέρων χωρῶν. Εἶναι καὶ καθήκον διὰ πάντα ἐργαζόμενον ὅταν τὴν ἀπαιτεῖ — τὴν ἀπεργίαν — ἡ περιφροῦρησις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων ἢ ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῶν ἀπολαύων των καὶ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας των. Καὶ τὸ καθήκον αὐτὸ ἀποβλέπει κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζομένου δι' ὁμαδικῆς δράσεως. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὴν ἀπεργίαν εἶναι καθήκον πρὸς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἢ μὴ συμμετοχῇ τοῦ εἰς αὐτὴν εἶναι παράβασις τοῦ καθήκοντος καὶ κατὰ συνέπειαν πρᾶξις ἀντιτιθεμένη πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ. Ἄρα τὸ λογικὸν συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ μὴ μετέχων εἰς τὴν ἀπεργίαν δὲν ἔχει οὐδὲν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ ὠφέλη που προέκυψαν ἐξ αὐτῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι οἱ ἐλαχιστότατοι, εὐτυχῶς, μὴ μετέχοντες τῆς τελευταίας μας ἀπεργίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης, δὲν θὰ πρέπει — ἐὰν φυσικὰ ἔχουν ἔστω καὶ ὑποτυπώδη ἠθικὴν — νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ λάβουν τὸ δάνειον καὶ τὸ 21 % ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των. Ἐὰν παρουσιασθῶν — ὅπερ βέβαιον — θὰ καρπωθῶν ὠφέλη κτηθέντα διὰ τῶν ἀγῶνων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐπρόδωσαν...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένη ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου θεωροῦμεν ἐπικαίρον τὴν δημοσίευσιν τῶν κατωτέρω ἐμπνευσμένων γραμμῶν τοῦ συνεργάτου μας κ. Ξεν. Χατζησαράντου, ἀφιερωμένων εἰς τὴν ἐνδοξὴν καὶ ἱστορικὴν ἡμέραν:

«Κάθε ἔθνος ἔχει καὶ μίαν Μεγάλην Ἡμέραν, πρὸς τὴν ὁποίαν ὑψώνει ὑπερηφάνως τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ἐπιδεικνύει ὡς δῶρον καὶ παράδειγμα διὰ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς ἐπερχομένους, στέφανον δόξης δὲ καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ἐκείνους ποὺ ἀπῆλθον, δι' ἐκείνους ποὺ τὴν ὑψώσαν ἐκεῖ καὶ τὴν διετήρησαν ἐκεῖ. Καὶ ἡ μεγάλη αὕτη ἡμέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος σύσσωμον ἠγέρθη καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ἀθάνατον εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ πολεμικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ψυχικῆς ρώμης. Καὶ ἀπὸ τὴν γῆν αὐτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέλαμψεν εἰς ὑπερτάτην λαμπρότητα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ὑψοῦντο αἱ φλόγες καὶ οἱ καπνοὶ τῆς θυσίας. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ παραδείγματός της ἐδίδασκεν εἰς τὰ ἔθνη τὴν ὑπέριτον ἰερότητα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐνέπνεεν τὸν ἔρωτα τῆς ἀνδρείας ἀρετῆς εἰς τὰς γενεὰς τῶν ἐπιγιγνόμενων πάσης γῆς. Διὰ τοῦ παραδείγματός της διέψευσε κάθε ἀπαισίαν πρόβλεψιν καὶ ἀπεκαλύφθη ἀθάνατος εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ πολεμικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ψυχικῆς ρώμης.

Αἱ θυσίαι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος ἦσαν πράγματι ἀνώτεραι καὶ ἀνθρωπίνου ὑπολογισμοῦ καὶ ἀπετέλεσαν τὸ ἀτίμητον λῦτρον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγόρασε αὕτη τὴν ἐλευθερίαν της. Ἡ Ἑλλὰς ἠγωνίσθη σκληρὸν ἀγῶνα, ὀρθωθείσα ψυχικῶς πανίσχυρος κατὰ τῶν δύο ἐπιδρομῶν της, διὰ ν' ἀναλάβῃ καὶ πάλιν ἡ δύναμις τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ τῆς καταστῆ πλεόν αἰσθητῇ ἢ ἀλήθειᾳ, ὅτι τὴν νίκην τὴν δίδουν τὸ σῆμα καὶ ἡ θέλησις τῶν ἀληθῶς πατριωτικῶν λαῶν καὶ ὅχι τὰ δεσποτικά πολιτεύματα.

Ἡ Ἑλλὰς ὀρθωθείσα πανίσχυρος κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν της ἐπροκάλεσε τὸν οἰκομενικὸν θαυμασμόν καὶ ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ὅτι ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ κιβωτὸς τῶν ἱερῶν καὶ ὁρίων καὶ ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας».

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁργανώσεων τῶν τραπεζοῦπαλ-

λῶν εἰς τὸ τελευταῖον Πανελλαδικὸν Συνέδριον ἐσημειώθη, ἴσως διὰ πρώτην φοράν, μὲ τόσον ἔντονον καὶ ἀποδοτικὸν τρόπον εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Οἱ ἀντιπρόσωποι μας εἰς τὸ πρᾶγμα ἱστορικὸν αὐτὸ Συνέδριον ἐστάθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς συνδικαλιστικῆς τῶν ἀποστολῆς ἀποδείξαντες ὅτι κατέχουν πλήρως ὅχι μόνον τὰ ζητήματα τῶν τραπεζοῦπαλλήλων ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς ἐργαζομένους τῆς χώρας μας. Ἡ ἐκλογὴ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἑργατῶν δύο ἐκλεκτῶν συναδέλφων καὶ διακεκριμένων συνδικαλιστῶν ὅπως εἶναι οἱ κ. κ. Βουγιουκλῆς, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς καὶ Β. Γιαννόπουλος, ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι μίαν δικαίωσιν τῆς ἐκτιμήσεως ποὺ τρέφουν πρὸς τὸ πρόσωπόν των οἱ τραπεζοῦπαλλήλοι.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου ἐκεῖνο ποὺ κατεῖχε τὴν πρωτεύουσαν θέσιν ἦτο ἡ τιμαριθμικὴ προσαρμογὴ τῶν μισθῶν, ζήτημα τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι βασικὸν αἷτημα τῶν τραπεζοῦπαλλήλων. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ Πανελλαδικὸν Συνέδριον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς κ. Πόρτερ, ἐτόνισεν ὅτι τὸ μόνον μέσον βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἡ συμπίεσις τῶν τιμῶν. Ἐν τούτοις αἱ ἀπόψεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁργανώσεων συνοψίσθησαν περὶπου εἰς τὰ ἑξῆς: Ἡ συμπίεσις τῶν τιμῶν προϋποθέτει ὁργανωμένον κρατικὸν ἔλεγχον, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζεται πᾶσα κερδοσκοπικὴ προσπάθεια. Διὰ τὴν δυνατότητα τῆς ὑπάρξεως παρομοίου ἐλέγχου ἐξεφράσθησαν σοβαρὰ ἀμφιβολία, ὡς ἐκ τούτου τὸ δῶρον ζήτημα τίθεται: Ἐὰν τὸ κράτος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀποδοτικῶς τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τιμῶν ἢ τιμαριθμικὴ προσαρμογὴ τῶν μισθῶν καθίσταται ἀναπόφευκτος.

Τὴν ἀνωτέρω ἄποψιν ὑπεστήριξε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Παγκοσμίου Ἑνώσεως Ἑλευθέρων Συνδικάτων κ. Κούπερς.

ΑΙ ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ

Τὸ Τμήμα Προσωπικοῦ μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σ. Ὀβρίου 1950 Κύριοι,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 97) 5.9.50 Συλλογικὸν Δελτίον τῆς «Τραπεζιτι-

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ ΑΠΕΡΓΙΑΣ
ΤΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ Ο.Ε.Τ.Ο. ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)
τες, ἠκολούθησαν τὰς ὁδηγίας τῶν Συλλόγων των.

Τὴν πρωτὴν σήμερον ἐπεσκέφθημεν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑργασίας κ. Μαντᾶν, εἰς ὃν ἐπανελάδομεν τὰ γνωστὰ αἰτήματά μας.

Ἐξηγήσαμεν ὅτι οἱ Συνάδελφοί μας μισθοδοτοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων τοῦ Νοεμβρίου 1947 καὶ ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἔτυχον παρὰ μόνον αὐξήσεως κατὰ 20 % καὶ αὐτῆς ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις, ἐνῶ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὁ τιμαριθμὸς ἀνῆλθε κατὰ 123 μονάδας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας μᾶς διεβεβαίωσε ὅτι θὰ ἐξετάσῃ μετὰ πάσης εὐμενείας τὸ αἷτημά μας, ἐκάλεσε δὲ δι' αὐρίον 3.10.50 καὶ ὥραν 10 π. μ. τοὺς κ. κ. Διοι-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Πέτρος Ψαρρὸς

κητὰς τῶν Τραπεζῶν διὰ νὰ συζητήσουν τὸ θέμα μας.

Συνάδελφοι,

Τὸ αἷτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν μας ἐγένετο εὐμενὲς δεκτὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρμοδίους παράγοντας. Ὁ σημερινὸς τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι μαζί μας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν αὐριανῶν ἐνεργειῶν μας καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμβουλίων διὰ τὸν περαιτέρω ἀγῶνα θὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν διὰ νεωτέρας ἀνακοινώσεώς μας.

Εἶναι ἀνάγκη ὅλοι οἱ Συνάδελφοι νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἐπικοινωνίαν αὐρίον μετὰ τῶν Συλλόγων των διὰ τὴν ἐνημέρωσίν των.

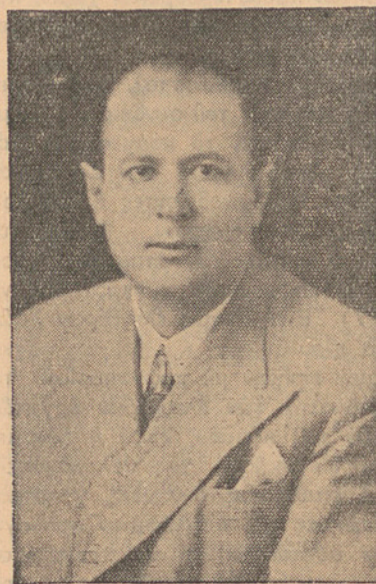
Τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος μας δὲν κηρύσσεται, βάσει ἐσφαλμένων προφανῶς στοιχείων, ἀνακριβεῖς πληροφορίας περὶ προσλήψεων γενομένων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν Νομικὸν Κλάδον τοῦ προσωπικοῦ της.

Συνεπεῖα τούτου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παράσχω τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς οὐδεμίαν προέβη μετὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ Λογιστικοῦ Κλάδου εἰς τὸν Νομικὸν τοιοῦτον, οὐδεμία δὲ πρόσληψις εἰς τὸν Νομικὸν Κλάδον ἐγένετο, πλην τῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 751 προσλήψεως 3 δικηγόρων, δι' ἣν μάλιστα ὑπεχρέωθη καὶ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τιμῆς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ
Διευθυντὴς Τμήματος Προσωπικοῦ»

εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητηθῇ παρ' οὐδενός.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Μιχ. Δρεπανόπουλος.

ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΡΑΠΕΖΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ Ο.Ε.Τ.Ο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ὀκτωβρ. 1950 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνάδελφοι,

Ἀπὸ σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς 48ωρον ἀπεργίαν. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια εὐρίσκονται ἐγκατεστημένα, ἕκαστον, εἰς τὴν Λέσχην τοῦ οἴκειο Συλλόγου.

Καλοῦμεν τοὺς Συνάδελφους ὅπως διὰ πάσαν πληροφορίαν σχετικὴν μὲ τὰ αἰτήματά μας καὶ διὰ τὴν πορείαν τῆς ἀπεργίας, ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς Συλλόγους των.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρ. 1950 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Συνάδελφοι,

Αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διήμερου ἀπεργίας οὐδὲν ἀπολύτως ἐνδιαφέρον τοῦ δικαίου αἰτήματός μας, κωφεύσασαι εἰς τὴν κατὰ τὸν γνωστὸν πανηγυρικὸν τρόπον ἐκδηλωθεῖσαν διαμαρτυρίαν τῶν συναδέλφων, ἢ ὁποία τείνει νὰ μετατραπῇ εἰς ἀγανάκτησιν.

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως ὅπως συνεχίσουν τὴν ἀπεργίαν ἐπὶ διήμερον εἰσέτι ἥτοι αὐρίον Τετάρτην καὶ μεθαύριον Πέμπτην 4ην καὶ 5ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ.

Κατὰ τὰς δύο αὐτὰς ἡμέρας θὰ ἀπεργήσουν ἐπίσης καὶ τὰ Ὑποκα-

ταστήματα τῶν τριῶν Τραπεζῶν Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν.

Ἡ ὀρισθεῖσα διὰ σήμερον σύσκεψις τῶν Διοικήσεών μας μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἑργασίας, ἀνεβλήθη δι' αὐρίον τὴν ἰδίαν ὥραν διὰ λόγους τεχνικούς.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζομεν τὰς ἐπαφὰς μας μετὰ τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων.

Συνάδελφοι,

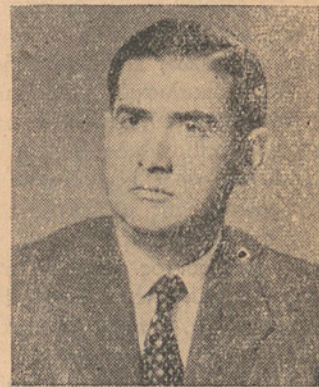
Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀπεργίας μας ὑπῆρξεν ἀπόλυτος. Μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἰδίαν πίστιν ἐπὶ τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων μας θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΕΘΝΙΚΗΣ — ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρ. 1950 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνάδελφοι,

Ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἑρ-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς κ. Ν. Βουγιουκλῆς

γασίας, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ἠθέλησε νὰ γίνῃ ὁ μεσολαβητὴς πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως εἰς τὴν μεταξὺ τῶν Συλλόγων μας καὶ τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν διένεξιν, μᾶς ἀνεκοινώθη χθὲς ἡ κατωτέρω πρότασις τῶν Διοικήσεών μας, ἥτοι ὅτι δέχονται αὐταί:

1) Τὴν χορήγησιν δανείου ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἐνὸς δεκαπενθημέρου.

2) Τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἔργον θὰ εἶναι ἡ μελέτη ἐπὶ τοῦ αἰτήματος τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν μας.

Ἀναλύοντες τὴν ἀνωτέρω πρότασιν βλέπομεν ὅτι αἱ Διοικήσεις μας τὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ προσωπικοῦ θέλουν νὰ θεραπεύσουν δι' ἐνὸς δανείου καὶ μάλιστα τόσο μικροῦ ποσοῦ, ἐνῶ ἐξ ἄλλου σκοπὸς τῶν κύριος, εἰναι πῶς νὰ ἀποφύγουν τὰς τόσο δικαίας αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ. Διότι τί ἄλλο δύναται νὰ σημάνη ἢ παραπομπὴ ἐνὸς τόσο ἐπείγοντος καὶ φλέγοντος ζητήματος, εἰς Ἐπιτροπὴν, χωρὶς νὰ καθορίζεται ἐπακριβῶς ὁ χρόνος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασίν της καί, τὸ κυριώτερον, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ εἶναι σεβαστὴ διὰ πάντας; Ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι παραπομπὴ ζητημάτων μας εἰς Ἐπιτροπὰς ση-

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΤΟ 10^{ΟΝ} ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΘΩΡΙΣΕ ΤΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
γικαί άρχαί του Συνδικαλισμού». Δεύτερον θέμα, ή έπαγγελματική εκπαίδευσις και μαθητεία, ακολουθούν δέ κατά σειράν ή Έργατική Στέγη, οί Έργατικοί Συνεταιρισμοί, ή μορφή και τó σύστημα τής Έργατικής Οργάνωσως, ή άμοιβή τής εργασίας, ή Έργατική Νομοθεσία, ή Πρόνοια και μέριμνα και ή Κοινωνική Ασφάλισις. Όλα αυτά είναι θέματα σοβαρά, θέματα τά όποια άπασχόλησαν πάντοτε και έξακολουθούν νά άπασχολούν την έργατικήν τάξιν τής χώρας μας, και τά όποια χρήζουσιν ταχείας επίλυσως, πράγμα τó όποιον δά σημαίνει άνώψωσιν του έπιπέδου διαβίωσως τής έργαζομένης τάξεως.

Έπί των θεμάτων τούτων, ή Γενική Συνομοσπονδία Έργατών Έλλάδος, εις την αναλυτικήν έφ' έκαστου έκθεσιν της, καταλήγει εις ώρισμένα συμπεράσματα έπί του δυνατού τής άποδοχής και επίλυσως αυτών. Έπί των ιδεολογικών άρχών του Συνδικαλισμού, τó συμπέρασμα, τó όποιον όρθώς δύναται νά όνομασθί και «σύγχρονον συνδικαλιστικόν πιστεύω», είναι τó εξής:

1) Ό συνδικαλισμός είναι άτόνομος κοινωνική δύναμις και ένεργεί ώς πρωτοποριακός φορέυς μεταρρυθμίσεων προς έξαφάνισιν των μειονεκτημάτων τής μισθωτής εργασίας έν πνεύματι έναρμονίσεως του έθνικόν συμφέροντος προς τά συμφέροντα των συντελεστών τής έθνικής παραγωγής, προς άνάπτυξιν τής οικονομικής και κοινωνικής δημοκρατίας, ή όποια είναι άδιαίρετος μέ την πολιτικήν δημοκρατίαν. Ό έλεύθερος συνδικαλισμός άναγνωρίζει τó Κράτος ως συνιστάμενην των κοινωνικών άντιθέσεων. Δέν ταυτίζει όμως τούς σκοπούς του μέ αυτό, ούτε μέ τās Κυβερνήσεις, ούτε μέ τά Κόμματα.

2) Ό συνδικαλισμός εκφράζει όργανωμένα τά συμφέροντα των έργατών όλου του Κόσμου. Ός άποτέλεσμα των κοινωνικών άντιθέσεων, έκδηλούται μέ μορφήν άγωνιστικήν, ή διεθνής άναγνώρισίς του όμως προσδίδει εις αυτόν και μορφήν δημιουργικήν.

3) Τά έλεύθερα συνδικάτα έχουν δικαίωμα πλήρους συμμετοχής εις την κατάρτισιν προγραμμάτων παραγωγής και διανομής, καθώς και κοινωνικής πολιτικής και ασφάλισως. Υποστηρίζουν δέ ότι τά άτομικά σχέδια και συμφέροντα πρέπει νά παραχωρούν την θέσιν των εις τά δημόσια σχέδια και συμφέροντα, όταν χρειάζονται, διά την έξυπνότητα του κοινωνικού συνόλου.

4) Η παγκόσμιος ευημερία βασίζεται εις την έλευθερίαν τής σκέψως, του λόγου, του τύπου, του επαγγέλματος, τής εργασίας, τής άπεργίας, τής άλλαγής μέ δημοκρατικά μέσα των Κυβερνήσεων, καθώς και των πολιτικών και οικονομικών θεσμών, διά την άνάπτυξιν των όργάνων άφθονίας άγαθών.

5) Η πνευματική έλευθερία συμβαδίζει μέ την οικονομικήν ασφάλειαν και κοινωνικήν δικαιοσύνην. Δι' αυτόν τόν λόγον τά έλεύθερα

συνδικάτα προσφέρουν την βοήθειάν των προς τούς λαούς τούς καταπιεζομένους από τόν κομμουνισμόν και τόν πάσης φύσεως δεσποτισμόν. Έργάζονται διά την άνάπτυξιν των καθυστερουμένων χωρών και την ευρύτεραν οικονομικήν συνεργασίαν των Έθνών.

6) Οί κομμουνισταί, ταυτίζοντες τούς σκοπούς του συνδικαλισμού μέ τó κόμμα και τó κομματικόν κράτος, προσβάλλουν την έλευθερίαν αυτήν, παρεμποδίζοντες δέ την οικονομικήν άνθρώπιν, διαιωνίζον την τυραννίαν των άτομικών ή κρατικών οικονομικών συγκροτημάτων.

7) Ένα κίνημα έλευθέρων λαών διά μίαν δικαίαν και διαρκή παγκόσμιον ειρήνην μέ πρωτοπορίαν τά συνδικάτα των έλευθέρων έργατών όλου του κόσμου, είναι ή δύναμις που θά νικήση τās πολεμοχαρείς και έπιθετικές δυνάμεις, χρησιμοποιώντας την παγκόσμιον συλλογικήν ασφάλειαν και τά περιφερειακά σύμφωνα, βάσει των άρχών του Ο. Η. Ε.

8) Τά συνδικάτα θέλουν νά είναι έλεύθερα από την τυραννίαν του κομμουνισμού, του φασισμού, κάθε μορφής ολοκληρωτισμού ή άστυνομικού κράτους. Νά είναι έλεύθερα από την τυραννίαν των καρτέλ, των μονοπωλίων, των οικονομικών συγκροτημάτων, των ιδιωτικών ή κρατικών έπιχειρήσεων. Νά άσκούν έλευθεράν κριτικήν των Κυβερνήσεων. Νά κτητήσουν την πενίαν, νά δημιουργήσουν άφθονίαν άγαθών, οικονομικήν ασφάλειαν, πολιτικήν έλευθερίαν, κοινωνικήν δικαιοσύνην, παγκόσμιον ειρήνην.

Τό συμπέρασμα, έξ άλλου, τής εισήγησως έπί τής παιδείας γενικώς και τής επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσως ειδικώτερον, έχει ως ακόλουθος:

1) Η άνασγκρότησις τής Εκπαίδευσως έχει τó προβάδισμα έναντι των άλλων τομέων. Πρέπει αί άνάγκαι τής Παιδείας — ίδία τής στοιχειώδους — νά περιληφθούν εις τó πρόγραμμα άνασυγκροτήσεως και νά ίκανοποιηθούν εις τó άκέραιον.

2) Είναι άναγκαία ή εκπαιδευτική μεταρρύθμισις. Την μεταρρύθμισιν ταύτην δέν ζητούμεν νά μάς την κάνουν άλλοι, αλλά θέλομεν νά μετάσχωμεν εις τó όργανον, τó όποιον θά την μελετήση και θά την έπιβάλη.

3) Νά ένοποιηθί ή επαγγελματική εκπαίδευσις υπό Αυτόνομον Όργανισμόν, διά νά έπιτευχθί συντονισμός ένεργείας, έξοικονόμησις πόρων και ενιαία άντιμετώπισις των οικονομικών και άλλων πάσης φύσεως άναγκών.

4) Προϋπόθεσις διά την έπιτυχίαν του έργου είναι ή συμμετοχή άντιπροσώπων μας εις όλα τά άνωτατά όργανα διοικήσεως και μαθητείας και τής εκπαίδευσως γενικώς.

Έπιβάλλεται άμεσος εισαγωγή του θεσμού τής μαθητείας. Νά έξασφαλισθί ή χρησιμοποίησις των εργοστασίων και εργαστηρίων διά την πρακτικήν έξάσκησιν. Προς τούτο ή Κυβέρνησις θά πρέπει νά κα-

ταθέσθι τó ταχύτερον προς ψήφισιν τόν σχετικόν νόμον, ό όποίος έχει καταρτισθί από τó ύπουργείον Έργασίας και τόν ειδικόν Άμερικανόν Σύμβουλον.

6) Νά συμμετάσχουν εις τά έξοδα λειτουργίας των Έπαγγελματικών Σχολών, τó Κράτος κατά 50%, ό εργοδότης κατά 25 % και οί μαθηταί κατά 25 %.

7) Νά ιδρυθούν Έπαγγελματικά Σχολαί, αΐτινες νά εκπληρώσουν τόν προορισμόν τους, πρώτα εις τά μεγάλα βιομηχανικά κέντρα και έπειτα εις τās έπαρχίας, άναλόγως προς τās άνάγκας κάθε περιοχής. (Γεωργικά, άλιείας, τεχνικά κλπ.)

8) Μέ ένίσχυσιν των Δήμων και Κοινοτήτων και του Ταμείου Άνεργίας, νά συσταθούν κρατικά ύποτροφία διά τά εργατόπαιδα, τά όποια παρουσιάζουν ιδιοφυΐαν και ίκανότητα διά νά έξελιχθούν. Νά άπαλλαγούν από τά δίδακτρα των δημοσίων σχολών τά παιδιά των εργατοϋπαλλήλων, όπως και των δημοσίων υπαλλήλων, ίνα παρασχεθούν αί αύται δυνατότητες μορφώσεως.

9) Νά βελτιωθί ή οικονομική και επαγγελματική θέσις του προσωπικού των επαγγελματικών σχολών. Νά έξασφαλισθούν ύποτροφία διά την μετεκπαίδευσιν των εις τó έξωτερικόν.

10) Νά άναθεωρηθούν τά κριτήρια, τά όποια έξεσαν τά διάφορα συμβούλια άνασυγκροτήσεως τής εκπαίδευσως διά την ίδρυσιν και ένίσχυσιν των διαφόρων επαγγελματικών σχολών.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Η άπόκτησις ευθνης και υγιεινής κατοικίας διά τούς έργαζομένους είναι ένα σοβαρώτατον ζήτημα, τó όποιον άποτελεί βασικήν έπιδίωξιν τής όργανωμένης εργατοϋπαλληλικής τάξεως. Έπ' αυτού ή Διοίκησις τής Γεν. Συνομοσπονδίας Έργατών Έλλάδος έκαμεν εύρυ τάτην εισήγησιν, εις την όποιαν, διά πειστικών έπιχειρημάτων και δι' αριθμών, άπέδειξεν ότι είναι άπολύτως κατορθωτή ή έπίλυσις του προβλήματος τής στέγης των εργαζομένων. Άρκεί ή Πολιτεία νά υιοθετήσθι τά προτεινόμενα μέτρα και νά άποφασίσθι νά συμβάλη εις την λύσιν του μεγάλου τούτου προβλήματος.

Η στέγασις των εργαζομένων — άναφέρεται έν συμπεράσματι εις την εισήγησιν — δύναται νά πραγματοποιηθί έντός συντόμου σχετικώς χρονικού διαστήματος. Όπως διά κάθε έπίτευγμα εις την ζωήν χρειάζεται πίστις και θέλησις, τοιούτοτρόπως και διά την έπίλυσιν του προβλήματος τής στέγης των εργατοϋπαλλήλων είναι άναγκαία ή συνένωσις όλων των δυνάμεων, ή άποφασιστικότητα και ή πίστις εις τó άναληφθόσμενον μέγα τούτο έργο. Αί λεπτομέρειαι τής εκτέλεσεως και οί άκριβείς προϋπολογισμοί θά γίνουν άμα: τή συστάσει του ειδικού Όργανισμού. Ημείς διά τής εισηγήσεώς μας έθέσαμεν τās

βασικάς γραμμάς. Ευχόμεθα όπως εις τó έγγύς μέλλον, τεθή εις έφαρμογήν τó πρόγραμμα τής Στεγάσεως των εργατοϋπαλλήλων, προς τó όποιον πιστεύομεν και διά τó όποιον θά προσφέρωμεν όλας μας τās δυνάμεις.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Ένα άκόμη σοβαρόν ζήτημα διά τούς εργαζομένους είναι τó πρόβλημα των εργατικών συνεταιρισμών. Έπ' αυτού, ή Γενική Συνομοσπονδία Έργατών Έλλάδος άποδίδει έξαιρετικήν σημασίαν, διότι έχει μεγίστην σπουδαιότητα διά την εργατικήν τάξιν, πρόκειται δέ διά την έπίλυσιν και την πραγματοποίησιν αυτού νά έξαντλήσθι όλα της τά μέσα και τās δυνάμεις της.

Εις την σχετικήν εισήγησιν της προς τó Έργατικόν Συνέδριον, ή Γ.Σ.Ε.Ε. άνέπτυξεν έν πλάτει τó όλον ζήτημα και άπέδειξεν ότι ή ιδέα του συνεταιρίζεσθαι συνεπάγεται πολύ πρακτικάς συνεπειάς. Έπιβάλλεται λοιπόν τονίζει έν κατακλειδί εις την εισήγησιν της ή Έργατική Συνομοσπονδία, εις τās έπιχειρήσεις κοινής όφελείας νά καλθίται όπως μετέχη, ως ένας εκ των οικονομικών συντελεστών, ή εργατική δύναμις, όργανωμένη εις συνεταιρισμόν και συνεισφέρουσα είτε εις χρήμα είτε εις μονάδας εργασίας, χρηματικώς άποτιμωμένης. Διά του τρόπου αυτού θά είναι δυνατόν νά φθάσωμεν εις συγχρο-

σμένας μορφάς έπιχειρήσεων, όποιαί τά μέγιστα θά συμβάλλουν εις την πραγματοποίησιν τής τóσον παρ' ήμιν άναγκαίας κοινωνικής δικαιοσύνης. Έπιχειρήσεις, όπως ό Ο.Τ.Ε. και ή ήδη άναφανισμένη Δημοσία Έπιχείρησις Έξυλεκτρισμού, πολλά θά είχαν νά ώφεληθούν άν είχαν μετόχους των εργατοϋπαλλήλων των, όργανωμένους εις συνεταιρισμούς. Έκ τής συντόμου αυτής τοποθετήσεως του εργατικού συνεργατισμού, γίνεται άντιληπτή ή μεγίστη σημασία αυτού διά την εργατικήν τάξιν, έξηγείται δέ ή σπουδαιότης την όποιαν άποδίδει εις τόν θεσμόν ή Γενική Συνομοσπονδία Έργατών Έλλάδος.

Η μορφή και τó σύστημα όργάνωσως του συνδικαλιστικού κινήματος, λόγω τής σημασίας αυτού, άποτελεί έπίσης ένα έκδήλωσ σοβαρόν ζήτημα διά την εργατικήν τάξιν τής χώρας μας. Η Γ.Σ.Ε.Ε. εις την έπί του θέματος τούτου εισήγησιν της προς τó 10ον Πανελλαδικόν Συνέδριον, υπέδειξε τόν τρόπον τής όργάνωσως του συνδικαλισμού, κατέληξε δέ εις τó συμπέρασμα ότι, διά τής πραγματοποίησης των εισηγήσεών της, πιστεύει ότι τίθενται αί βάσεις διά την καλύτεραν όργάνωσιν του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε νά καταστή τούτο ίκανόν και τά συμφέροντα των εργαζομένων νά έξυπνρηθή, αλλά και εις τόν γενικώτερον έν τή μεταπολεμική κοινωνία προορισμόν του νά άνταποκριθί.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΟΣΥΝΤΗΡΗΤΩΝ

Ένα από τās βασικώτερας προβλήματα διά την εργαζομένην τάξιν και διά τούς μισθοσυντηρήτους γενικώς, είναι τó πρόβλημα τής άμοιβής τής εργασίας, διότι έχει άμεσον σχέσιν προς τó βιοτικόν των έπίπεδον. Η εισήγησις τής Γ.Σ.Ε.Ε. έπί του σοβαρωτάτου αυτού ζητήματος, διαπιστώνει τά αίτια συνεπεία των όποιων έχει κατέλθει τó βιοτικόν έπίπεδον των εργαζομένων και καθορίζει ότι ή όργανωμένη εργατική τάξις δέον όπως καθορίσθι τās άπαιτήσεις της έπί του ζητήματος τής άμοιβής τής εργασίας ως ακόλουθος:

Α') Άναπροσαρμογή μισθών και ήμερομισθίων προς τó κόστος τής ζωής και δικαία συμμετοχή των μισθωτών εις τó έθνικόν εισόδημα και εις τó προϊόν τής εργασίας των.

Καθιέρωσις ένός έλαχίστου όρίου ήμερομισθίου και μισθών ασφαλείας, που θά έξασφαλίσθι ένα έλάχιστον άνθρωπίνης βιοσυντηρήσεως εις τούς εργαζομένους μέ αυτόματον άναπροσαρμογήν του προς τó μεταβαλλόμενον κόστος τής ζωής.

Κατάργησις του Α. Ν. 28)44, διά τού όποίου καθιλωθήσαν οί μισθοί και τά ήμερομισθία εις άπαρά δεκτα έπίπεδα και έγινε καθεστώς ή κοινωνική άδικία. Επάνοδος εις

τó καθεστώς των έλευθέρων συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Καθιέρωσις του κοινωνικού μισθού, τούλάχιστον όσον άφορά τά οικογενειακά έπίδόματα και τά έπίδόματα άδειών εις τούς εργαζομένους, τής καλύψεως των δαπανών αυτών άντιμετωπιζομένης διά τής συστάσεως Ειδικού Κεφαλαίου Έπίδοτήσεως Προστατευομένων Μελών Μισθωτών οικογενειάρχων και άδειούχων, τροφοδοτουμένου δι' ειδικής εισφοράς όλων άνεξαιρέτως των εργοδοτών.

Καθιέρωσις ειδικού έπίδοματος διά τούς εργαζομένους εις την βαρείαν βιομηχανίαν, ως και διά τούς εργαζομένους υπό άνθυγιεινάς συνθήκας εργασίας.

Εξίσωσις των ήμερομισθίων των γυναικών προς τά ήμερομισθία των άνδρών, έφ' όσον έκτελούν τής αυτής φύσεως εργασίας.

Β') Ιδρύσις ένός Έθνικού Οικονομικού Συμβουλίου, τó όποιον θά γνωματεύη προς την Κυβέρνησιν και προς την Βουλήν έφ' όλων των οικονομικών, κοινωνικών και δημοσιονομικών θεμάτων κατά την έπεξεργασίαν των σχετικών νομοσχεδίων και θά έχη τó δικαίωμα νά ύποβάλη προτάσεις έπ' αυτών. Τό Έθνικόν Οικονομικόν Συμβούλιον

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΑΡΠΑΓΕΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

θα ἔχη ἀρμοδιότητας ὑποβολῆς προτάσεων πρὸς χάραξιν κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς ἐθνικὴν κλίμακα, συμβιβασμοῦ τῶν συγκρουομένων ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκονομίας συμφερόντων.

Τὸ Ἐθνικὸν Οἰκονομικὸν Συμβούλιον δέον νὰ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομίας, ὑποδεικνυομένων α) ἀπὸ τὰς ὁργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν, β) ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Ἑργατῶν Ἑλλάδος καὶ γ) ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἐξ ἐκάστης ὁργανώσεως. Τὸ Ἐθνικὸν Οἰκονομικὸν Συμβούλιον δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὰ συμφέροντα ὁρισμένων τάξεων, ἀλλὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ἰδρύσας εἰς ὅλας τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις Μικτῶν Οἰκονομικῶν Συμβουλίων, μὲ ἰσότημον ἀντιπροσώπευσιν τῶν μισθωτῶν, τὰ ὅποια θὰ ἔχουν ἀρμοδιότητα διὰ τὰ προβλήματα παραγωγῆς, τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας καὶ λοιπὰ οἰκονομικῆς φύσεως ζητήματα καὶ θὰ ἀσκοῦν τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ κερδῶν.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Εἰς τὴν εἰσήγησιν τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἑργατῶν Ἑλλάδος ὑποστηρίζει ὅτι, διὰ πολλοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐκθέτει ἐν πλάτει, εἶναι ἀνάγκη ἡ Ἑλλάς, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ προκαταρκτικὸν στάδιον κοινωνικῆς δικαιοσύνης, νὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν ταχυτάτην σύνταξιν Ἑργατικοῦ Κώδικος, ὅχι μόνον ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς συλλογῆς καὶ καθάρσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι θὰ χαράξῃ κατευθυντηρίου γραμμὰς, βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διεθνῶς γενικῶν ἀρχῶν Ἑργατικοῦ Δικαίου καὶ θὰ προσαρμόσῃ πρὸς αὐτὰς τὴν Ἑργατικὴν τῆς Νομοθεσίας. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἡ Γ. Σ.Ε.Ε. διεκδικεῖ προέχουσας θέσιν διὰ νὰ εἰσφέρει τὴν πείραν τῆς καὶ τὴν κοινωνικὴν τῆς βαρύτητα, ὡς ἐκπροσώπου τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Εἶναι συνεπῶς ὑποχρεωμένη νὰ θέσῃ εἰς πρώτην μοίραν τὴν ἀμεσοῦς θέσπισιν κανόνων δικαίου, πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀμέσων καὶ ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Περαιτέρω ἐν τῇ εἰσηγήσει γίνεται λόγος διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, τὸ δικαίωμα τοῦ συνέργεσθαι, τοὺς νόμους περὶ σωματείων, τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐργατικοῦ ἀδικήματος, τὰ ἐργατικά δικαστήρια, τὰς ὥρας ἐργασίας, τὰς συλλογικὰς συμβάσεις, τὰς ἀδείας τῶν μισθωτῶν, τὸν νόμον 2112, τὴν προστασίαν τῶν στρατευομένων καὶ ἐφέδρων, τὴν ναυτεργατικὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν συνδικατῶν εἰς ἐπιτροπὰς, διαπιστοῦται ὅτι ἐφ' ὧν τούτων ἀνεπάρκεια ἐρ-

γατικῆς νομοθεσίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς ἐργασίας, τὰ ὅποια εἰς ἄλλας χώρας θεωροῦνται λελυμένα. Ἡ τοιαύτη ἀνεπάρκεια, κατὰ τὴν εἰσήγησιν τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. ὀφείλεται, κατὰ μέγαν βαθμὸν, εἰς τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν τοῦ Κράτους, τὴν κατὰ παράδοσιν τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων ἐφαρμοζομένην, ἡ ὁποία ἀρνεῖται τὴν συστηματικὴν καὶ συνεχῆ συμμετοχὴν τῶν συνδικατῶν εἰς τὰς γνωμοδοτικὰς ἐπιτροπὰς ἐπὶ ζητημάτων παραγωγῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν, καθὼς καὶ τοιοῦτων κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἀσφαλίσεως. Ἐνῶ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ Ν. 399)47, ἐπικυροῦντος τὸν καταστατικὸν χάρτην τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας. Ἀποτέλεσμα τῆς παραλείψεως αὐτῆς εἶναι ὅχι μόνον ἡ γενικωτέρα ἀρρυθμία, εἰς τὰς λαμβανόμενας περὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτεροι τινες ζημίαι εἰς βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἐν τέλει ἀπευθύνεται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας, τὴν Διοίκησιν Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ τὴν Διεθνῆ Συνομοσπονδίαν Ἑλευθέρων Ἑργατικῶν Συνδικατῶν καὶ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων.

ΠΡΟΝΟΙΑ — ΜΕΡΙΜΝΑ

Εἰδικὴν ἐπίσης εἰσήγησιν πρὸς τὸ δέκατον Πανελλαδικὸν Ἑργατικὸν Συνέδριον ἔκαμεν ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἑργατῶν Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος «Πρόνοια — Μέρμινα», τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἐπίσης σοβαρῶς τὴν ἐργαζομένην τάξιν. Ἡ ὁργάνωσις τῆς κοινωνικῆς προνοίας χαρακτηρίζεται ὡς βασικὴ ἀνάγκη, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ὁποίας λαμβάνονται ἀπειρα σχετικὰ μέτρα.

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., αἷτημα τῆς ἐργατικῆς τάξεως πρέπει νὰ εἶναι ὅπως:

1) Προγραμματισθῇ νομοθετικῶς ἡ καθολικὴ ὁργάνωσις τῆς κοινωνικῆς προνοίας διὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί.

2) Θεσπισθῇ νομοθετικῶς ὑποχρέωσις διὰ τὰς ἰδρυθησομένας καὶ τὰς ὑφισταμένας μεγάλας ἐπιχειρήσεις, ὅπως συστήσασιν, ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, εἰς καταλλήλους χώρους — κατὰ προτίμησιν πλησίον τοῦ τόπου τῆς ἐπιχειρήσεως — σταθμοὺς διημερεύσεως τῶν τέκνων τῶν εἰς αὐτὰς ἐργαζομένων.

3) Νὰ καθιερωθῇ ὡς οἰκονομικὴ ἀνάγκη ἡ καθολικότης καὶ γενικότης τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν, αἵτινες νὰ ἀποκτήσουν — ὡς θεσμὸς — ἰδίαν αὐτοτελὴ ὁργάνωσιν.

4) Ἀναγνωρισθῇ νομοθετικῶς εἰς τὴν ὁργανωμένην ἐργατικὴν τάξιν τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πάσης μορφῆς (Κρατικῶν, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν κλπ.) Ἰδρυμάτων, τῶν ἀσκούντων κοινωνικὴν πρόνοιαν.

5) Θεσπισθοῦν νέοι ἐπαρκεῖς πό-

ροι ὑπὲρ τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας καὶ ἀναδιοργανωθῇ αὕτη κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτὴν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὑψιζήμενας ὑποχρεώσεις τῆς, ἐξασφαλιζομένης ἐν τῇ Διοικήσει πλειοψηφίας ὑπὲρ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργατοῦπαλλήλων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Τέλος, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἑργατῶν Ἑλλάδος ἔκαμε πρὸς τὸ δέκατον Πανεργατικὸν Συνέδριον μακρὰν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν Ἑλληνικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Ἀπὸ τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐξέτασίν του, διεπιστώθη ἐν συμπεράσματι ὅτι ὁ θεσμὸς χωλαίνει αἰσθητῶς καὶ ὅτι καθίσταται κατόπιν τούτου, ἐξώφθαλμον ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ θεσμοῦ ἐπὶ τῶν ὑγιῶν, νομικῶν, τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν βάσεων, τῶν παραδεδομένων ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιστήμης. Ἰδοὺ τὶ ἀκριβῶς διαλαμβάνει, ἐν κατακλείδι ἡ εἰσήγησις:

«Ἐπιβάλλεται ὁθεν νὰ ἀχθῶμεν βαθμιαίως εἰς τὴν ὑγιά ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ καὶ δίκαιον, ὅστις, καθ' ἡμᾶς, ἔγκειται εἰς τὴν ἀμεσοῦς ἐφαρμογῆς προγράμματος ἀσφαλιστικῆς ἀνασυγκροτήσεως, μὲ κατεύθυνσιν σαφῶς καθωρισμένην, καὶ μὲ σκοπὸν τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ προβλήμα-

τος ἐν Ἑλλάδι, ἐντὸς ἐνὸς χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ δυνατόν συντομωτέρου. Κατὰ ταῦτα, δέον νὰ προηγηθῇ καὶ μία μεταβατικὴ περίοδος, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βραχείας διαρκείας, μετὰ τὴν ὁποίαν νὰ φθάσωμεν εἰς τελικὴν καὶ ὁριστικὴν τοῦ θεσμοῦ διαμόρφωσιν, ὑποκειμένην πλέον εἰς τὰς φυσιολογικὰς καὶ ἀφεύκτους μελλοντικὰς ἐξελίξεις».

Αὗται εἶναι ἐν ἀναπτύξει αἱ εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς τὸ ἐφετεινὸν δέκατον Πανελλαδικὸν Ἑργατικὸν Συνέδριον ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν Ἑλλάδος. Ἐκάστη τούτων ἀναφέρεται εἰς ἓνα σοβαρὸν ἐργατικὸν ζήτημα, ὅλοι δὲ μαζὶ θίγουν τὸ ἐργατικὸν πρόβλημα, ἐν τῷ συνόλῳ του, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὰς ἐργαζομένας μισθοσυντηρήτους τάξεις.

ΤΑ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ 10ου Πανελλαδικοῦ Ἑργατικοῦ Συνεδρίου, ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων διάφορα ψηφίσματα, τὰ ὁποία ἀναφέρονται εἰς διάφορα ζητήματα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἡ εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποία ἀνέκυψαν κατὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ὅλα ὅμως θίγουν ἐργατικά ζητήματα σοβαρά, τὰ ὁποία χρήζουν ἐπιλύσεως.

ΤΟΡΠΙΛΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ

Ἐν τῶν ψηφισμάτων τούτων, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροκροτημάτων, λέγει ὅτι «τὸ Συνέδριον, διαπιστώσαν ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Πόρτερ, ὅτι οὐδὲν οὐσιαστικῶς γίνεται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν καὶ πεισθὲν ὅτι τορπιλλίζεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐγκριθέντος προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως, τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας 1) διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἐξαγγελλομένης περιτοπῆς τῆς βοήθειας, ἥτις ματαιώνει τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως. 2) Διαμαρτύρεται ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολὴ ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς ἐργάτας νὰ μὴ ζητήσουν βελτίωσιν τῶν ἡμερομισθίων των καὶ 3) Ἀξιοῖ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκριθέντος προγράμματος, τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἰδρύσιν βασικῶν βιομηχανιῶν».

Ἐπίσης τὸ συνέδριον ἐνέκρινε ψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον διατυπῶνται ὁ Πανελλήνιος πόθος περὶ ἐνώσεως τῆς Βορείου Ἠπείρου μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀλβανικοῦ ὀλοκληρωτικοῦ καθεστώτος ἀφαίρεσιν πάσης ἐλευθερίας ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Βόρειον Ἠπείρον.

Δι' ἑτέρου ψηφίσματος γίνεται

ἐκκλησις πρὸς τοὺς Ἀγγλους ἐργάτας ὅπως συνηγορήσουν παρὰ τῇ Κυβερνήσει των διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου, ὡς καὶ ἐκκλησις πρὸς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη διὰ τὸ ἴδιον ζήτημα.

Ὡσαύτως τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε ψηφίσματα διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀρπαγέντων καὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος εὐρισκομένων Ἑλληνοπαίδων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὰς ἐλευθερίας τῶν ἐργατῶν τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν.

Δι' ἑτέρων ψηφισμάτων καταδικάζεται ἡ ἐπίθεσις τῶν Βορειοκορεατῶν ὡς ἀπειλὴ κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ ἐκφράζονται συγχαρητήρια πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διὰ τὸ ἔργον ἀνορθώσεως τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον διὰ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.

Τὸ Συνέδριον ἐνέκρινεν ἐπίσης ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀπευθύνεται θερμὸς χαιρετισμὸς πρὸς τὴν στρατευομένην νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνέκρινεν ἐπίσης ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποῖου χαρακτηρίζει τὸν Φασισμόν καὶ τὸν Κομμουνισμόν ὡς ἰδεολογίας ἀσυμβιβάστους πρὸς τὸν ἐλεύθερον δημοκρατικὸν συνδικαλι-

σμόν καὶ ἐντέλλεται πρὸς τὰς ὁργανώσεις τὴν ἐξυγιάνσιν τοῦ κινήματος διὰ τῆς διαγραφῆς παντὸς μέλους, ἐκδηλοῦντος φιλοφασιστικὰς ἢ κομμουνιστικὰς τάσεις. Εἰς τὸ ψήφισμα ὀρίζεται ἡ διαδικασία τῆς διαγραφῆς.

Δι' ἑτέρου ψηφίσματος ἀποκρούεται πᾶσα ἀνάμιξις εἰς τὰ συνδικάτα καὶ διακηρύσσεται ἡ πλήρης ἀνεξαρτησία των, ἐπιβεβαιώνεται ἡ πίστις εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Διεθνούς Συνομοσπονδίας, ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Διοίκησις τῆς Γ. Σ.Ε.Ε. νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ μηνιαία κράτησις δὲν χρειάζεται πλέον καὶ οἱ σχετικοὶ νόμοι πρέπει νὰ ἀκυρωθοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1952.

Ἐτερον ψήφισμα ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τοῦ Μπράιτον, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δι' ἄλλου ψηφίσματος διακηρύσσεται ὡς ἐθνικὴ ἀνάγκη ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῆς ὁργανωμένης ἐργατικῆς δυνάμεως εἰς τὸ κρατικὸν ἔργον τῆς παραγωγικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς.

Ἐνεκρίθησαν ἐπίσης τὰ ἐξῆς ψηφίσματα: Περὶ ἐπικυρώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν διεθνῶν συμβάσεων ἐργασίας καὶ τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου Αἰγίου διὰ τὴν ἰδρύσιν Τραπεζῆς τῶν Ἑργατῶν μετὸς καλυφθησομένης ἀπὸ τὰ συνδικάτα, τοὺς ἐργατικούς συνεταιρισμοὺς καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα.

Τέλος ἐνεκρίθη ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ὅπως τερματισθῇ ἡ ἀνωμαλία, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη λόγω ἀκυρώσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Διαιτησίας.

Ἀπαντὰ τὰ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑργατικοῦ Συνεδρίου ψηφίσματα ἀναφέρονται ὡς σοβαρώτατα ζητήματα, τὰ ὁποία ἀπασχολοῦν τὴν ἐργατοῦπαλληλικὴν τάξιν τῆς χώρας μας. Ταῦτα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει πλέον τὸν λόγον. Ὡς λάβῃ, λοιπόν, τὰς ἀποφάσεις τῆς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι ἐξυπηρετικαὶ διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Οἱ ἐργαζόμενοι τὸ εὖχονται ὁλοψύχως.

ΑΘ. ΔΑΣΑΚΛΗΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἀπὸ 7ης Ὀκτωβρίου εἰς τὴν νέαν μας διεύθυνσιν ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 11 Δ' ὁδός, Γραφ. 40, συνεχίζομεν νὰ παρέχωμεν τὰς εἰδικὰς διὰ τοὺς Τραπεζίτικους εὐκολίας.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ — ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ἐξοφλητέα εἰς 10 δεκαπενθήμερους δόσεις.

ΣΩΤ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Θεμιστοκλέους 11. Δ' ὁδός
Γραφ. 40. (Λειτουργεῖ ἀνελκυστήρ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ, ΛΙΜΕΝΙΚΑ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ

ΕΠΕΒΑΡΥΝΘΗ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΖΑΧΑΡΕΩΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΘΑ ΝΑΥΠΗΓΗΘΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ 20,000 ΤΟΝ.

Ἡ τελευταία ἐπὶ κυβερνήσεως τοῦ κ. Πλαστήρα καὶ ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Μανέτα ἐσπευσμένη προμήθεια ζαχάρως, ἔδωσε ἀφορμὴν εἰς ζωηράς ἐπικρίσεις καὶ ἀνενέωσεν τὸ αἷμα τῆς ἐνδιαφερομένης «Ἐνώσεως Εἰσαγωγέων» διὰ τὴν παροχὴν πλήρους ἐλευθερίας εἰς τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐφεξῆς προμηθείας ζαχάρως. Ἐκ χρονολογικοῦ καθήκοντος ἀναφέρονται, ὅτι ἡ ἐν λόγω προμήθεια ζαχάρως (ἡ ποσότης δὲν εἶναι γνωστὴ, φαίνεται ὅμως κυμαινόμενη μεταξὺ 800 ἕως 2000 τόν.) ἐγένετο δι' ἰδιωτικοῦ συναλλάγματος καὶ ἐκόστισε πανάκριβα. Κατὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς ζαχάρως ἡ τιμὴ πρὸ τριμήνου τῆς ζαχάρως εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἀνῆρχετο γύρω τῶν 165 ἕως 168 δολλαρίων κατὰ τόννον, ἐνῶ ἡ ζάχαρις, τὴν ὁποίαν ἐπρομήθευσεν εἰς ὁμογενεῖς ἐκ Βηρυττοῦ, ἐπληρώθη πρὸς 4.400 δρχ. κατὰ κιλόν, ἐκόστισε δηλ. κάτι περισσότερον τῶν 270 δολλαρίων κατὰ τόννον. Διὰ τὴν καλυφθῆ μάστιχα ἡ διαφορά τιμῆς παρέστη ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ἡ τιμὴ τῆς διανομῆς εἰς τὸ κοινὸν κατὰ δελτίον.

Οἱ ἐπαγγελματίαι εἰσαγωγεῖς ζαχάρως ἀντλοῦν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως τῶν περὶ ἐλευθερίας τοῦ ζαχαρεμπορίου καὶ προβαίνουν εἰς σχόλια ἡκιστα κολακευτικά διὰ τὸ ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ, ὅπερ ἐνέκρινε τὴν ἀνωτέρω προμήθειαν. Διατυπώνονται δηλαδὴ ἀμφιβολίαι, ἂν ἡ εἰσαγωγή ἐγένετο δι' ἰδιωτικοῦ συναλλάγματος, ἢ ἂν δι' αὐτῆς συνεκαλύφθη ἀρμπιτράζ καὶ ἰσχυρισμοὶ προβάλλονται, ὅτι οἱ ἐνεργίσαντες τὴν ρηθεῖσαν εἰσαγωγὴν ἐπραγματοποίησαν κέρδη 150.000 δολλαρίων, εἰς θάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, σήμερον δὲ διαπραγματεύονται τὴν ἀγορὰν ἀτμοπλοίου!... Πρὸς κατασίγασιν τῶν ἐν λόγω φημῶν, φρονούμεν ὅτι ἦτο ἐπιβεβλημένη μία σχετικὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνακοίνωσις τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ. Θὰ ἔδει ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη νὰ διευκρινίζῃ ποῖον ποσὸν ζαχάρως εἰσῆλθῃ ἐκ Τεργέστης, Βηρυττοῦ κ.λ.π. προελεύσεων, ποῖα ἡ διαφορά τιμῆς μεταξὺ ἐλευθέρως ἀγορᾶς καὶ τῆς ἀνωτέρω προμηθείας, ποῖα τεκμήρια ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ρηθείσης εἰσαγωγῆς δι' ἰδίου συναλλάγματος καὶ ἂν τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα ἐδεσμεύθη παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ ἐπιχυθῇ οὕτω πλήρες φῶς εἰς τὴν ὅλην υπόθεσιν καὶ ἂν μὲν τὸ ὑπουργεῖον εὐρίσκειται ἐν δικαίῳ, θὰ κατασιγάσῃ τὰς φήμας, ἐνῶ, ἂν ἡ ὅλην υπόθεσις εἶναι εἰς θάρος τῶν λαϊκῶν θαλασσιῶν, θὰ κληθῶν οἱ

ὑπεύθυνοι νὰ λογοδοτήσουν ἐνώπιον τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης.

Οἱ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ-
ΣΑΝ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ ΛΙΜΕ-
ΝΑ: Μία Ἰσραηλιτικὴ ἀντιπροσω-
πεία ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν κ. Μ. Κάλβιν, ἔχει ἀπὸ τὴν κυβερνή-
σιν τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἐντολὴν νὰ πε-
ριοδεύσῃ εἰς τοὺς κυριώτερους Με-
σογειακοὺς λιμένας καὶ νὰ ἀντλή-
σῃ ἐξ αὐτῶν ὠφέλιμα συμπεράσμα-
τα, δυνάμενα νὰ ἐφαρμοσθῶν εἰς
τὸν τελούντα ὑπὸ ἀνασυγκρότησιν
ἐβραϊκὸν λιμένα τῆς Χαΐφας. Ὁ κ.
Κάλβιν καὶ ἡ ἐκ τεχνικῶν ἀκολου-
θία του ἔφθασαν πρὸ ἡμερῶν εἰς
τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέψθησαν ἤδη
τὸν Πειραιῶν λιμένα, συνοδευόμε-
νοι ὑπὸ τεχνικῶν τοῦ Ο.Λ.Π.

Οἱ Ἰσραηλίται ἐπεθεώρησαν τὰ
κρηπιδώματα καὶ τὸν μηχανικὸν ἐ-
ξοπλισμὸν τῆς Ἡτιώνειας ἀκτῆς,
τὰς λιμεναποθήκας κ.λ.π. ἐγκατα-
στάσεις τῆς Ἐλευθέρως Ζώνης, τὰ
ἀνακατασκευασθέντα «Σιλὸς», τὰς
μονίμους δεξαμενὰς καὶ τὰς θέσεις
πλευρίσεως τῶν ἀτμοπλοίων ἐσωτε-
ρικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ὁ κ. Κάλ-
βιν ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν του
ἀπὸ ὅσα ἐπιτροχάδην εἶδεν εἰς τὸν
λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐτόνισεν
εἰς δηλώσεις του ὅτι «ἡ κυβερνήσις
τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδιαφέρεται, ὅπως ὁ
λιμὴν τῆς Χαΐφας ἐξελιχθῇ εἰς τὴν
περιωπὴν ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων
Μεσογειακῶν λιμένων καὶ ὅπως συ-
νεργασθῇ μὲ τὸν λιμένα Πειραιῶς,
ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν».

ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ΑΝΩΜΑ-
ΛΩΣ Οἱ ΠΕΡΑΙΟΙ: Πέραν ὅμως
τῆς ἀνωτέρω ἐπισκέψεως καὶ τῶν
λόγων ἀθρότητος τοῦ κ. Κάλβιν,
γεγονὸς εἶναι — ὡς ἤδη ἀποκαλύ-
πτεται — ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῶν
γερανῶν κατὰ μῆκος τῆς Ἐλευθέ-
ρας Ζώνης τοῦ Πειραιῶς εἶναι μεί-
ονεκτικὴ. Συγκεκριμένως ἀναφέρε-
ται, ὅτι τὰ πλαίσια τῶν γερανῶν
προεξέχουν κατὰ ἕνα περίπου μέ-
τρον ἀπὸ τὴν ἄκρην τῶν κρηπιδω-
μάτων καὶ ὅτι τὰ πλευρίζοντα φορ-
τηγὰ πλοῖα διατρέχουν κίνδυνον...
συγκρούσεως μὲ τοὺς γερανούς!...
Πράγματι τὸ πρῶτον πλευρίσαν
σκάφος εἰς τὰς νέας μηχανικὰς ἐγ-
καταστάσεις... συνεκρούσθη μὲ τὸ
πλαίσιον ἑνὸς γερανοῦ, εἰς τὸν ὁ-
ποῖον καὶ πρὸς κλάσιν — ὡς λέ-
γεται — ζημίας 60 ἑκατομμυρίων
δραχμῶν!...

Διὰ τὴν μετάθεσιν ὅμως τῆς πα-
γίας ἐγκαταστάσεως τῶν γερανῶν
κατὰ ἕνα περίπου μέτρον ἐσώτερον
τῆς ἤδη γραμμῆς αὐτῶν, θὰ ἀπαι-
τηθῇ μακρὸν χρονικὸν διάστημα,
ἀλλὰ καὶ μία, ὡς ἔγγιστα, πρόσθε-
τος δαπάνη 1500 ἑκατομμυρίων
δραχμῶν. Καὶ ἐρωτᾶται: Ποῖον θὰ
βαρύνῃ ἡ ζημία αὕτη;

Προστίθεται, ὅτι χάριν ἀποφυγῆς

τῆς ἐν λόγω ζημίας καὶ πρὸς ἀπο-
κατάστασιν τῶν πραγμάτων «ἐκ
τῶν ἐνόντων» ἀπεφασίσθη νὰ τοπο-
θετηθῶν κατὰ μῆκος τῆς ἄκρας
τῶν κρηπιδωμάτων τῆς Ἐλευθέρως
Ζώνης... Ἐξυλινὸι τάκοι, ὥστε τὰ
πλευρίζοντα φορτηγὰ νὰ διατηρῶν-
ται εἰς τόσην ἀπόστασιν, ὥστε...
νὰ μὴ συγκρούωνται μὲ τοὺς γε-
ρανούς!...

ΕΧΕΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΣ Ε-
ΝΕΡΓΕΙΑΣ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΖΩ-
ΝΗ: Παρὰ τὸ ἀνωτέρω γεγονὸς
τῆς ἐλαττωματικῆς ἐγκαταστάσεως
τῶν γερανῶν — ἐλάττωμα σημαντι-
κόν, προστιθέμενον εἰς τὸ ἕτερον
ὁπουδαῖον μειονέκτημα τῆς καθι-
ζήσεως τοῦ ὑπεδάφους τῶν κρηπι-
δωμάτων — ἔχομεν καὶ τὸ εὐχάρι-
στον γεγονός, ὅτι ἀρχίζει — ἐπὶ
τέλους — νὰ κατανοηθῇ καὶ ἡ ἀ-
νάγκη διαφημίσεως ὠρισμένων πλε-
ονεκτημάτων τοῦ λιμένος τοῦ Πει-
ραιῶς, ἐπὶ διεθνούς ἐπιπέδου, εἰς
τρόπον, ὥστε νὰ δοθῇ μία προώθη-
σις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ διαμετα-
κομιστοῦ ἐμπορίου.

Νὰ ἐπαινέσωμεν λοιπὸν — πρέ-
πει — τὰς σχετικὰς προσπάθειας
τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐλευθέρως Ζώ-
νης κ. Μαυρίδη, χάρις εἰς τὰς ὁ-
ποίας ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ναυ-
τικὰ Γκάζετ» — τὸ ἐπίσημον, δηλ.
καὶ ἀπὸ τοῦ 1870 ἐκδιδόμενον ὄρ-
γανον τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἐνώσε-
ως Διοικήσεων Λιμένων» — ἄρθρον
τοῦ κ. Σμιθ περὶ τοῦ Πειραιῶς
λιμένος. Ὁ ἀρθρογράφος ἀπαριθ-
μεῖ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Πειραι-
ῶς, ἐξαιρεῖ τὴν ἐπείκαιρον αὐτοῦ
γεωγραφικὴν θέσιν καὶ ἀποκαλύ-
πτει ὅτι ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς ἐ-
γένετο ἤδη μέλος τῆς ἀνωτέρω σο-
βαρᾶς «Ἀμερικανικῆς Ἐνώσεως
Διοικήσεων Λιμένων» διὰ τῆς ἐγ-
γραφῆς τοῦ κ. Μαυρίδη εἰς τὴν δύ-
ναμίν τῆς.

Αἱ ἐνέργειαι αὗται, ἀλλὰ καὶ τὸ
γεγονός, ὅτι ἤρχισαν ἤδη καταφθάν-
οντα τὰ ἀπὸ μακροῦ χρόνου πα-
ραγγελθέντα μηχανήματα, τὰ τό-
σον ἀπαραίτητα διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν
τῆς Ἐλευθέρως Ζώνης, μὰς δημι-
ουργοῦν κάποιαν αἰσιοδοξίαν διὰ
τὸ μέλλον τῆς Ζώνης.

ΕΜΕΙΩΘΗ Η ΑΡΓΟΥΣΙΑ ΧΩ-
ΡΗΤΙΚΟΤΗΣ: Ἐνα ἄλλο — ἀρ-
κετὰ εὐχάριστον — γεγονός τοῦ
δεκαπενθημέρου ὑπῆρξεν ἡ αἰσθητὴ
μείωσις τῆς ἀργούσης ἑλληνικῆς
χωρητικότητος. Τὰ παρωπλισμένα
εἰς ἐθνικοὺς λιμένας καὶ εἰς λιμέ-
νας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἑλληνικὰ καὶ
παναμαϊκὰ σκάφη, ἤρχισαν ἀθρό-
ως ἐπανερχόμενα εἰς τὴν ἐνεργὸν
ὑπηρεσίαν. Ἦδη, εἰς τὰ ἀγκυροβό-
λια ἀργίας παραμένουν σκάφη συ-
νολικῆς χωρητικότητος 180.000 τ.
γκρὸς, ἐν συγκρίσει πρὸς 640.000
τ. γκρὸς πρὸ ἔτους. Σημειωτέον,

ὅτι τὰ ἤδη ἀργούντα σκάφη ἀποτε-
λοῦν μόνιμον κατάστασιν, δεδομέ-
νου ὅτι πρόκειται περὶ πεπαλαιω-
μένων φορτηγῶν ἀντιοικονομικῆς
ἐκμεταλλεύσεως, χρησιμοποιούντων
δὲ διὰ τὴν προώθησιν τῶν τὸν γαι-
άνθρωπα. Τὰ πλοῖα αὐτὰ εἶναι ἀλ-
ταδικασμένα ἀργὰ ἢ γρήγορα νὰ
πωληθῶν πρὸς διάλυσιν εἰς τὴν ἀ-
γορὰν τῶν παλαισιδῶν. Τοῦτο,
ἄλλως τε διαπιστοῦται καὶ ἐκ τοῦ
γεγονότος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἐμ-
πορικῆς Ναυτιλίας ἔχει ἤδη χορη-
γήσει ἀδείας πωλήσεως εἰς τὴν Ἀλ-
λοδαπὴν 25 παλαιῶν φορτηγῶν
μας συνολικῆς χωρητικότητος 120.
000 τόννων γκρὸς. Εὐνόητον ἀπο-
βαίνει, ὅτι αἱ ἐν λόγω ἀδείαι ἐχο-
ρηγήθησαν ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἐν
καιρῷ ἀντικαταστάσεως τῶν ἐν λό-
γῳ σκαφῶν δι' ἐτέρων τῆς αὐτῆς
χωρητικότητος, ἀλλὰ νεωτέρας ἡ-
λικίας. Ἀξίζει νὰ προστεθῇ, ὅτι
κανένα «λίμπερτ» δὲν εὐρίσκεται
ἐν παροπλισμῷ.

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΝΑΥΠΗ-
ΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Εἶναι γνω-
στόν, ὅτι εἰς τὰ ἰταλικά ναυπηγεία
κατασκευάζονται διὰ λογαριασμὸν
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δύο ἐπι-
βατηγὰ σκάφη τῶν 5.000 τ.γκρὸς ἑ-
κάστον (9.600 τ. ἐκτοπίσματος)
καὶ ταχύτητος 20 μιλ., πρὸς ἐξυ-
πηρέτησιν τῶν Μεσογειακῶν γραμ-
μῶν. Ἐπίσης ναυπηγοῦνται καὶ 4
ἐπιβατηγὰ τῶν 1800 τ. γκρὸς ἑκά-
στον διὰ τὰς ἀκτοπλοϊκὰς συγκοι-
νωσίας. Αἱ τρόπιδες τῶν ἀνωτέρω
σκαφῶν ἐτέθησαν ἤδη ἐπὶ τῶν ἐσχα-
ρῶν καὶ ἡ ἐργασία συνεχίζεται. Αἱ
ναυπηγήσεις αὗται πραγματοποι-
ιοῦνται ἀπὸ πιστώσεις τοῦ σχεδί-
ου Μάρσαλ διὰ τὰ ὑλικά καὶ ἔναντι
ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων διὰ τὰ ἡ-
μερομίσθια καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν
ναυπηγῶν. Τὰς δευτέρας ταύτας
δαπάνας καταβάλλει ἡ ἰταλικὴ κυ-
βέρνησις.

Ἦδη καταρτίζεται τὸ πρόγραμ-
μα διὰ τὰς νέας παραγγελίας τοῦ
δευτέρου ἔτους τοῦ κυβερνητικοῦ
ναυπηγικοῦ σχεδίου. Πληροφοροῦμε
θα σχετικῶς, ὅτι θὰ ναυπηγηθῶν
ὀκτὼ ἀκόμη πλοῖα, ἦτοι δύο ἐπιβα-
τηγὰ τῶν 1800 τ. γκρὸς ἑκάστον,
ἕτερα δύο τῶν 1200 τ. γκρὸς ἑκά-
στον, δύο δεξαμενόπλοια τῶν 500
— 600 τ. γκρὸς καὶ δύο φορτη-
γὰ λάινερ μὲ ἱκανὸν χρόνον ψυγείου,
τῶν 2500 ἕως 3000 τόν. ἑκάστον.
Τὰ δύο δεξαμενόπλοια θὰ κοστί-
σουν 800.000 δολλαρίων, προορί-
ζονται δὲ διὰ τὰς ἐξαγωγὰς τῶν
ἑλληνικῶν κρασιῶν, ἐνῶ τὰ δύο ψυ-
γεῖα θὰ κοστίσουν 4 1/2 ἑκατ. δολ.
καὶ θὰ διατεθῶν διὰ τὰς ἐξαγωγὰς
ἑλληνικῶν σταφυλῶν καὶ φρούτων.
Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ μὲν δεξαμενόπλοια
θὰ ἀπασχολοῦνται κατὰ τὰς νε-
κρὰς περιόδους εἰς τὰς μεταφορὰς
ὕγρων καυσίμων, ἐνῶ τὰ ψυγεῖα θὰ

δύνανται νὰ μεταφέρουν καὶ γενικά
φορτία.

Η ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΥΠΕ-
ΡΩΚΕΑΝΙΟΥ: Εἰς τὸ πρόγραμμα
τοῦ ὑπουργείου Ναυτιλίας ὑπάρχει
καὶ ἡ προοπτικὴ παροχῆς ἐκ τοῦ
σχεδίου Μάρσαλ δανείου 1.000.000
λίρῶν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γουλα-
δρὴ διὰ τὴν ναυπήγησιν ἐν Ἀγγλίᾳ
νέου ἑλληνικοῦ ὑπερωκεανίου προο-
ρισμένου νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ «Νέα
Ἑλλάς» εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς
— Νέας Ὑόρκης. Ἡ διατήρησις τῆς
γραμμῆς ταύτης ἐχαρακτήρισθη ὡς
ἐθνικῆς ἀνάγκης. Τὸ νέον ὑπερωκε-
άνιον θὰ εἶναι γύρω τῶν 20.000 τ.
γκρὸς καὶ θὰ στοιχίσῃ γύρω τῶν
2 1/2 ἑκατομ. λίρῶν. Τὴν ἐπὶ πλεόν
τοῦ δανείου δαπάνην θὰ καλύψῃ ἡ
«Γενικὴ Ἀτμοπλοία τῆς Ἑλλάδος».
Ἐτονίζετο σχετικῶς, ὅτι ἡ ἀνακαίνι-
σις τῆς ἑλληνικῆς γραμμῆς τοῦ Βο-
ρείου Ἀτλαντικοῦ εἶναι ἀπαραίτη-
τος, διότι τὸ «Νέα Ἑλλάς» ἀναπτύ-
σει ταχύτητα 14 μόνον μιλίων, ἐ-
νῶ μετὰ τρεῖς μῆνας θὰ ἐμφανισθῶν
εἰς τὴν Μεσόγειον τὰ νέα ἀμερικα-
νικά ὑπερωκεάνια «Ἰντεπέντενς»
καὶ «Κονστιτιούσιον» τῶν 24.000
τόνων καὶ ταχύτητος 21 μιλ., ἐνῶ
μετὰ ἐξάμηνον θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν καὶ τὰ δύο νέα ἰταλικά
ὑπερωκεάνια τῶν 20.000 τόννων καὶ
ταχύτητος 22 μιλίων!...

ΜΑΡΚΟΣ ΡΕΝΙΕΡΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

μαντικώτερες θέσεις ἀνάμεσα στὸν πο-
μικὸ κόσμον τῆς ἀρτισύστατης τότε
πρωτεύουσας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.
Ἄλλ' ὁ Ρενιέρης δὲν περιορίζετο
μόνον στὴς ἐπαγγελματικὰς τοῦ ἀσχολ-
λίες. Μὲ τὸν ἴδιο ζήλον καὶ τὴν αὐτὴν
φιλομάθειαν καταγινόνταν μὲ τὰ γράμ-
ματα καὶ τὴν φιλοσοφίαν. Γλωσσολογί-
στατος καθὼς ἦταν εἶχε τὴν δυνατότη-
τα νὰ διαβάσῃ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δικούς
μας κλασσικοὺς καὶ ἄλλους ξένους συγ-
γραφεῖς στὸ πρωτότυπον. Ἐστὶ ἀπέ-
κτησε μιὰ τεραστίαν ἐγκυκλοπαιδικὴν
μόρφωσιν, ποὺ τὸν ἐπέβαλε στοὺς συγ-
χρόνους του καὶ τὸν ἐβοήθησε στὴν
ἀλματώδη ἐξέλιξιν του.

Κατὰ τὸ 1838 ἐξέδωκε μαζί μὲ τὸν
Γ. Α. Ράλλην μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερ-
μανικοῦ καὶ ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Ἐκτὸς
ὅμως τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ποὺ ἐπα-
νεξέδωκε τὸ 1872 ἐγραψε καὶ πλείστες
ἄλλες μελέτες καὶ συγγράμματα.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου,
1854, ὅτε ἐγένεε ἡ κατοχὴ τοῦ Πειραι-
ῶς ἀπὸ τὸν γαλλικὸν στόλον, ὁ Ρενιέρ-
ρης ἐγραψεν ἄρθρα στὴς ἐφημερίδες
τοῦ καιροῦ ἐκείνου, διὰ τῶν ὁποίων ἐ-
κανε σφοδρότατην ἐπίθεσιν κατὰ τῶν
Ἀγγλογάλλων, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν
διακηρύξειν τῶν περὶ ἐλευθεριῶν τῶν
λαῶν, ἐπιχειροῦσαν νὰ στραγγαλίσουν
μὲ τὴν ἐνέργειάν των τὴν θέλησιν ἑνὸς
μικροῦ σὲ δύναμιν, ἀλλὰ μεγάλου σὲ
ἱστορίαν καὶ ἔργα πολιτισμοῦ ἔθνους,
ποὺ ἐζητοῦσε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἐμπλο-
κῆς τοῦ δυνάστου τοῦ στὸν πόλεμον
καὶ νὰ ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν

ποὺ μᾶς ἄρνοῦνται τὸ δικαίωμα νὰ

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν παρὰ πάντα νόμον καὶ ἥθικην ἤθελεν ἐπιχειρηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς τοιούτου μέτρου ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν εἶναι τεταγμένον ἀλληλέγγυον παντός, ὃ ὁποῖος ἤθελε πάθει ἔστω καὶ εἰς μίαν

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν παρὰ πάντα νόμον καὶ ἥθικην ἤθελεν ἐπιχειρηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς τοιούτου μέτρου ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν εἶναι τεταγμένον ἀλληλέγγυον παντός, ὃ ὁποῖος ἤθελε πάθει ἔστω καὶ εἰς μίαν

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

Διαρκούσης της άπεργίας ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Σοφ. Βενιζέλος πριν ακόμη έλθω εις επαφήν με τους εκπροσώπους των τραπεζοϋπαλλήλων και διατελών εν άγνοία του περιεχομένου των διακρίσεων των, προέβη εις δηλώσεις δια των οποίων απέδειξε την ευθύνην της άπεργίας εις τους υπαλλήλους και επέκρινε την στάσιν των, διατυπώνων συγχρόνως την γνώμην ότι οι τραπεζιτικοί υπάλληλοι αμείβονται ικανοποιητικώς.

Συνεπεία των δηλώσεων αυτών η Όμοσπονδιακή επιτροπή των τραπεζιτικών οργανώσεων, εuréθη εις την ανάγκην προς καταποσίμωσιν του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, αλλά και της κοινής γνώμης να εκδώση και να δημοσιεύσῃ δια του 'Αθηναϊκού Τύπου διαφωτιστικήν ανακοίνωσιν, δια της οποίας διαλύεται ο μύθος περί δήθεν παχυλών άμοιβών των τραπεζοϋπαλλήλων και άποδεικνύεται, ότι οι άπεργοι μετά την έκκλησιν της Κυβερνήσεως περί τριμήνου άναστολής του αϊτήματός των της τιμαριθμικής προσαρμογής, είχαν περιορίσει τας διεκδικήσεις των εις την διατήρησιν των μέγχι της ενάρξεως της άπεργίας άποδοχών των και του αυτού ώραρίου εργασίας.

αν τρίχα της κεφαλής του εξ αιτίας της συμμετοχής του εις την ιερωτέραν άπεργίαν.

Οι εκπρόσωποι των Οργανώσεων δηλοῦσιν επίσης, ότι όλοι οι 'Ασφαλιστικοί Οργανισμοί θα είναι παράπλευρα παντός, ιδίως δὲ των άπειλουμένων νέων συναδέλφων μας.

Όλοι μας γνωρίζομεν, ότι μόνον έμμένοντες εις τὸν άγώνα μας, θα άποφύγωμεν την επιδιωκομένην υπό ώρισμένων των Διοικητῶν μας υποδούλωσιν μας.

Σταθίητε όλοι γερά εις τὸν άγώνα μας όπως άρμόζει εις άδικουμένους έλευθέρους πολίτας και να εἰσθε δέδαιοι, άπολύτως βέβαιοι, ότι ή δύναμις του δικαίου θα επιβάλῃ την θέλησιν της.

Μετά συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

Τὸ εκδοθὲν ανακοινωθὲν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Συνάδελφοι,

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, τελούντα υπό τὸ βάρος πολλῶν άσχυριῶν ὡς ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ή χώρα μας διέρχεται, δὲν ἐδόθη προφανῶς ή εὐκαιρία να κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν άπεργούντων υπαλλήλων τῶν τριῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Πρὸς ἐνημέρωσιν, ὅθεν τῶν άρμόδιων κυβερνητικῶν παραγόντων και της κοινῆς γνώμης, ἀλλὰ και πρὸς διάλυσιν τῶν τεχνητῶν νεφῶν, τὰ ὁποία ὥρισμένοι ἐκ τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν πολὺ μεθοδικὰ ἐξαπολύουν γύρω ἀπὸ τὸ ἀντικείμενον της άπεργίας, οἱ εκπρόσωποι τῶν Οργανώσεων τῶν υπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν 'Ελλάδος, 'Εθνικῆς και 'Αγροτικῆς, ανακοινοῦσιν τὰ ἀκόλουθα:

Οἱ υπάλληλοι τῶν τριῶν Τραπεζῶν βλέποντες την καθημερινήν άνοδον του τιμαριθμοῦ (εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν προκειμένῳ ὑπάρχει διαφορά 125 τιμαριθμικῶν μονάδων ἀπὸ τοῦ 1947), ἐξ οὗ λόγου ὁ μισθὸς τῶν τμήμα τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τοῦ μηνὸς ἐκάλυπτε ἐξαντλήσαντες δὲ πᾶν μέσον, ὅπως πείσωσι τοὺς Διοικητὰς τῶν να λάβωσι ἡμέτερα, τὰ ὁποία θα ἤρχοντο εἰς άρωγὴν τῶν κατῆλθον μετὰ πολλὰς προειδοποιήσεις εἰς άπεργιακὸν άγώνα.

Εἶναι ἀπολύτως ἀληθές, ὅτι τὸ κύριον αἴτημά μας ἦτο και παραμένει ή ἀναπροσαρμογή τῶν άποδοχῶν μας. 'Αφ' ἧς ὅμως στιγμῆς ή Κυβέρνησις, δια τοῦ κ. Προέδρου αὐτῆς, ἐξήγγειλεν, ὅτι ἐν ἐκ τῶν μέτρων της, δι' ὧν θα ἐπιτευχθῇ ή ἀνασυγκρότησις της χώρας, εἶναι και ή ἀπόφασίς της να μὴν πραγματοποιηθῶν αὐξήσεις τῶν άποδοχῶν τῶν μισθωτῶν, εἴχομεν προέλθει εἰς την άπόφασιν να ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς ἐργασίας μας, άποδεχθέντες, ὅπως τὸ θέμα της προσαρμογῆς τοῦ μισθολογίου μας παραπεμφθῇ άρμοδίως εἰς 'Επιτροπήν.

Δυστυχῶς ὅμως ὥρισμένοι ἐκ τῶν Διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ ἐξαγγελθέντος ὑπὸ της Κυβερνήσεως μέτρου περὶ μὴ αὐξήσεως τῶν μισθῶν, ἐτόλμησαν να ἀξιῶσιν τὰ ἐξῆς δύο πράγματα: 1) Τὴν μείωσιν τῶν άποδοχῶν μας και 2) Τὴν αὐξήσιν τῶν ὥρῶν εργασίας.

Τούτο, δὲν ἦτο δυνατόν να γίνη δεκτὸν και ἐλήφθη ή ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις, ὅπως μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς ἐργασίας μας, πρὶν ἢ άναγνωρισθῇ τὸ μέχρι της ἐνάρξεως τοῦ άγῶνος μας ἰσχύον καθεστῶς, ὡς πρὸς τὸ ὥράριον και τοὺς μισθοὺς μας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ σημείον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου

της Κυβερνήσεως, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ὕψος τῶν άποδοχῶν τῶν υπαλλήλων τῶν τριῶν Τραπεζῶν, ἐχομεν να σημειώσωμεν, ὅτι τὰ περὶ ὕψηλῶν ἐπιπέδων κλπ. τῶν μισθῶν μας, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα, δεδομένου ὅτι αἱ άπολαυαί μας, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, κυμαίνονται μετὰ τῶν 15.000 — 45.000 δραχμῶν ἡμερησίως.

Μετά συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΕΘΝΙΚΗΣ — ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

'Η Δ. Ε. άφ' ἧς ανέλαθε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, ἐν ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων της ἔθεσε τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν άφορῶντων τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπηρετοῦντας συναδέλφους και τὴν ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθήσιν τῶν συνθηκῶν εργασίας αὐτῶν εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα.

Εἰς ἐφαρμογὴν της ἀποφάσεως ἣν ἔλαβε ή Δ. Ε. δια τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀπέστειλε εκπροσώπους αὐτῆς εἰς διάφορα ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα, οἵτινες ἦλθον εἰς επαφήν μετὰ τῶν συναδέλφων και ἤκουσαν τὰς γνώμας τῶν, τὰ ζητήματά των, τὰ παράπονά των, ἐκ τοῦ πλησίον.

'Ὡς ἦτο φυσικόν, ή ἐπίσκεψις τῶν εκπροσώπων ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων να ἀνοίξουν κυριολεκτικῶς τὴν καρδίαν των.

Οἱ εκπρόσωποι της Δ. Ε. περιῆλθον μέχρι της στιγμῆς αρκετὰ Ὑποκαταστήματα, θέλουσι δὲ ἐπισκεφθῇ ἐν συνεχείᾳ και ἄλλα.

Αἱ κυριότεραι διαπιστώσεις τῶν εκπροσώπων μας εἶναι αἱ ἐξῆς: 1) ὅτι εἰς ὅλα τὰ ὑποκαταστήματα, τὰ ὁποία οὗτοι περιώδυσαν, παραδίδεται καταφῶρος ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν των τὸ ὥράριον εργασίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὀρισθῇ εἰς 39 ὥρας ἐβδομαδιαίως. Τούτο ὀφείλεται εἰς πίεσιν, τὴν ὁποίαν οἱ πλείστοι τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑποκαταστημάτων άσκούν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ των.

'Η πίεσις αὕτη ἐξέρχεται τῶν ὀρίων της ἠθικῆς και τοῦ δικαίου και ὡς τοιαύτην πράξιν εἶναι άποφασισμένη χωρὶς κανένα δισταγμὸν ή Δ. Ε. να τὴν ἀντιμετωπίσῃ. Πρέ-

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΛΗΞΕ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΔΟΧΗΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ Ο.Ε.Τ.Ο.

Μετά τὴν διαφωτιστικὴν ανακοίνωσιν της Ο.Ε.Τ.Ο. εἰς ἀπάντησιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκάλεσε παρ' αὐτῶν τοὺς εκπροσώπους τῶν τραπεζοϋπαλλήλικῶν ὁργανώσεων και τὸν Διοικητὴν της Τραπεζῆς 'Ελλάδος κ. Μαντζαβίνον, παρουσίᾳ δὲ και τοῦ ἀντιπροέδρου της Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρη ἐξήτησε να κατατοπισθῇ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν διεκδικήσεων τῶν άπεργῶν.

Μετά μακρὰν συζήτησιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεγνώρισεν ὅτι δὲν ἦτο νοητὸν οἱ άπεργοι να ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐργασίας των με μειωμένας άποδοχὰς και αὐξήσιν ὥρῶν εργασίας.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Βενιζέλος, ἀφού συνεχάρη τοὺς άπεργούς, οἱ ὁποῖοι πειθαρχοῦντες εἰς τὴν σχετικὴν ἐκκλησίαν του ἀνέστηλιν τὸ αἴτημα περὶ άμέσου τιμαριθμικῆς προσαρμογῆς, ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τὸν κ. Μαντζαβίνον ὅπως, συνεννοούμενος και μετὰ τῶν Διοικητῶν τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, μεριμνήσῃ δια τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν υπαλλήλων.

Μετά τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ λύσιν ὁ Ο.Ε.Τ.Ο. ἐξέδωσε τὴν κάτωθι ανακοίνωσιν: Συνάδελφοι,

'Η κηρυχθεῖσα ἀπὸ της προπαγανδῆς Δευτέρας άπεργία ἔληξε γενομένων άποδεκτῶν τῶν αἰτημάτων μας.

'Απεδείχθη δια μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ή μαχητικότης τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων εἶναι ἀδάμαστος και τὰ λογικὰ αἰτήματά των δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ να γίνωνται άποδεκτά.

Μετά τὴν σημερινὴν σύσκεψιν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὁ Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Σ. Βενιζέλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσαλδάρης και ὁ Διοικητὴς της Τραπεζῆς της 'Ελλάδος κ. Γ. Μαντζαβίνος, ὁ κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ἐκάλεσε τοὺς Συλλόγους να ἐνοήσουν καλῶς τὰ ἀρμόδια ὅργανα ὅτι πᾶσα πέραν τοῦ ὥραριου εργασία άποτελεῖ πράξιν και ποινικῶς κολάσιμον.

Θέλομεν να πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θα σπεύσουν να συμμορφωθῶν πρὸς τὸ ὥράριον.

2) Ἄλλη διαπίστωσις εἶναι ὅτι εἰς μερικὰ Ὑποκαταστήματα αἱ συνθήκαι ἐργασίας ἀπὸ ἀπόψεως κτιρίου καταστήματος εἶναι πολὺ δυσμενεῖς. Ἐλπίζομεν ὅτι ή Διοίκησις της Τραπεζῆς θα φροντίσῃ τὸ ταχύτερον δια τὴν βελτίωσιν τῶν κτιρίων, διότι πολλὰ εἶναι τὰ κρούσματα συναδέλφων, οἵτινες ἡσθένησαν ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀνθυγιεινῶν ὥρῶν εργασίας και εἰς τὰς Ἀθήνας και εἰς τὰς Ἐπαρχίας.

γους και ἀνεκοίνωσεν:

1) 'Ότι ἐγένετο άποδεκτὸν να συσταθῇ ή 'Επιτροπή, ἥτις θα μελετήσῃ και θ' άποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος της ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν μας. Δια τὴν σύστασιν της επιτροπῆς ἐδόθη σχετικὴ ἐντολή ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Διοικητὴν της Τραπεζῆς της 'Ελλάδος κ. Γεώργιον Μαντζαβίνον.

2) Ἀνεγνώρισθη ή διατήρησις τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος μισθῶν και ὥρῶν εργασίας.

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω θα καταβληθῇ τὸ ἐγκριθὲν ἥδη δάνειον ἐξ ἐνὸς μισθοῦ, εἰς δύο δόσεις. Δια τὰς ἡμέρας άπεργίας θα ληφθῇ ἰδιαίτερα μέριμνα, ἵνα ή ἐξόφλησις πραγματοποιηθῇ κατὰ τρόπον διευκολύνοντα τοὺς συναδέλφους.

Συνάδελφοι,

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων ἐκφράζουσιν τὰ θερμά των συγχαρητήρια δια τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐνότητα, πειθαρχίαν και ἀλληλεγγύην.

'Ιδιαίτερος συγχαίρομεν τοὺς συναδέλφους τῶν Ὑποκαταστημάτων, οἱ ὁποῖοι κληθέντες να ἐνισχύσουν τὸν κοινὸν άγώνα, ἐπέδειξαν πλήρη συνδικαλιστικὴν ὠριμότητα, παρὰ τὰς γνωστὰς συνθήκας, ὑφ' αἷς τελοῦν.

Μετά συναδελφικῶν χαιρετισμῶν ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Προκειμένου λίαν προσεχῶς να συγκληθῇ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν υπαλλήλων ὅλων τῶν Καταστημάτων της 'Εθνικῆς Τραπεζῆς εἰδοποιοῦνται οἱ συνάδελφοι ὅπως ἐκλέξουν τοὺς ἀντιπροσώπους των. Δια νεωτέρας ανακοινώσεως τοῦ Συλλόγου θα παρασχεθῶν περισσότεραι οδηγίαι δια τὸν τόπον και τὸν χρόνον της συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου και δια τὰ θέματα τὰ ὁποία θα συζητηθῶν εἰς αὐτό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

'Ο Σύνδεσμος τῶν «Φίλων τοῦ Στρατοῦ», δι' ἐπιστολῆς του, ἠύχαρίστησε τὸν Σύλλογον τῶν Ὑπαλλήλων της 'Εθνικῆς Τραπεζῆς δια τὰς πολυθρόνας και τὰ διάφορα ἄλλα δῶρα, τὰ ὁποία προσεφέρθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ 415 στρατιωτικὸν σανατόριον Ὑμηττοῦ.